

Η
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

ΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Κατά τό έτος 1738

Κατά μετάφρασιν
ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ περιεχομένου εἰς τό βιβλίον τοῦ
ANDERSON τοῦ έτους 1743 ὑπό τόν τίτλον:

"ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΩΝ "

ἦτοι

Συλλογή Πραγματιῶν καί Ἀπολογιῶν κ.λ.π.

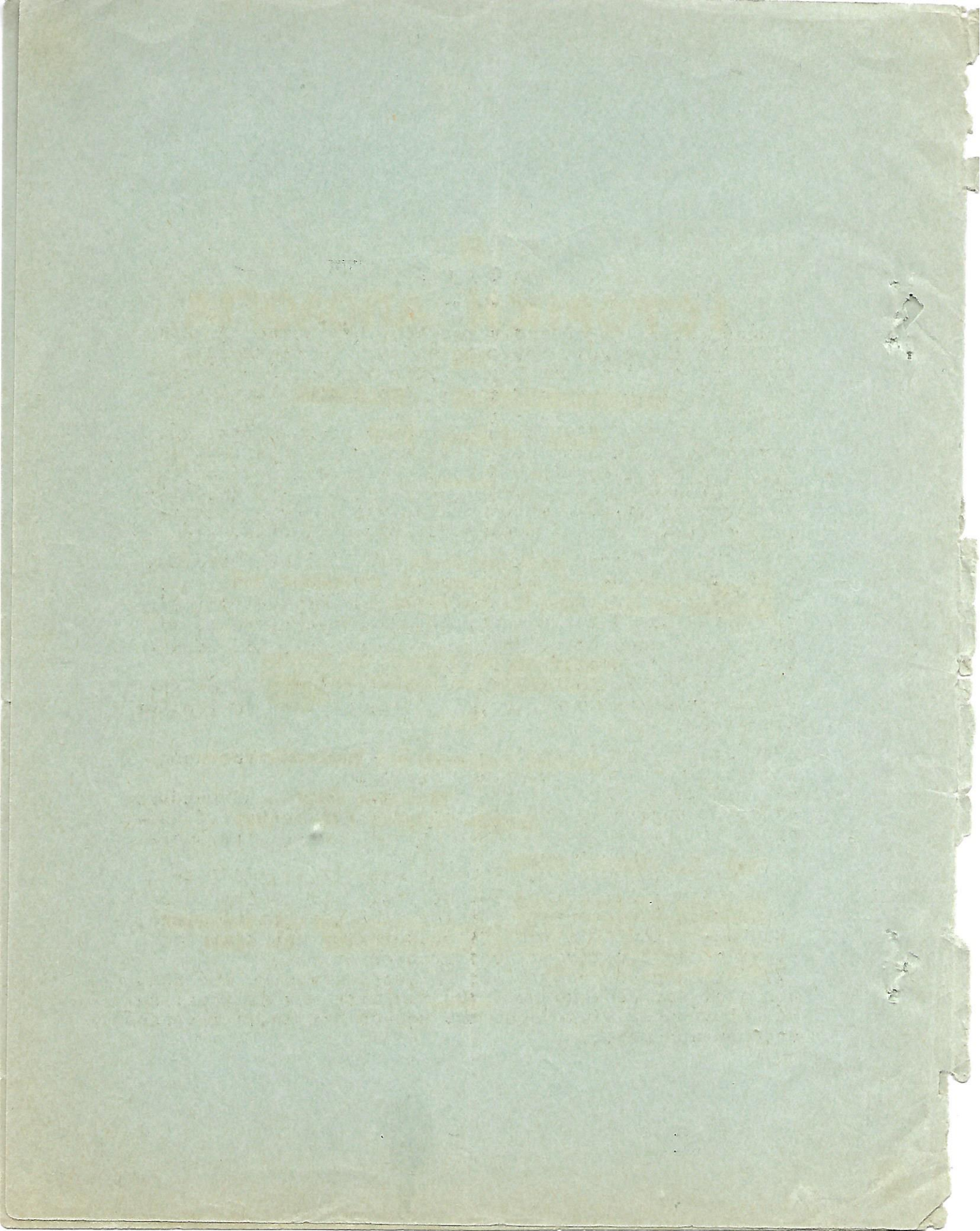
Ἐκδοτικός οἶκος

ANDREA - FRANKFURT / M. 1743

Ὑπό Ἀδ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥΤΙΑ

Σημείωσις τοῦ μεταφραστοῦ

Τό βιβλίον τοῦτο μοῦ παρεχωρήθη εὐγενῶς ὑπό τοῦ Διευθυντοῦ
τοῦ Τεκτονικοῦ Μουσείου τῆς BAYREUTH/BAYERN Ἀδ. κώην
Μεγ. Διδ. DR. B. BEYER.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Ευθύς, μετά τήν σύστασιν τῆς Μεγ. Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας (1717) ὁ ἐλευθεροτεκτονισμός ἤρχισεν νά ἐξαπλουταί-
ραγδαίως εἰς ὅλην τήν Εὐρώπην, ταυτοχρόνως ὅμως ἐξεδη-
λώθη καί παντοειδῆς ἀντίδρασις ἀπό μέρους τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ.

Τό ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ τῶν Τεκτόνων εἶχεν ἐξάψει τήν
φαντασίαν τοῦ κόσμου καί ποικίλλαι φημαί διεδίδοντο
εἴτε ἀπό στόματος εἰς στόμα, εἴτε καί διά τοῦ τύπου, ἐκ
τῶν ὁποίων ἡ πλέον τερατώδης ἦτο ἐκείνη κατὰ τήν ὁποί-
αν ᾔθεεν ἡ ἑταιρία τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ἐχρησιμοποί-
ει δραστικά μέσα καί ἐδολοφόνει, ὅσους ἐπρόδιδον τό

ΜΥΣΤΙΚΟ. Ὅκτῳ ἦσαν αἱ κύριαι μομφαί αἱ ὁποῖαι ἀπεδίδον-
το εἰς τοὺς ἐλευθεροτέκτονας κατὰ τήν ἐποχὴν ἐκείνην:

1) Ὅτι αἱ μυστικάι συνεδριάσεις τῶν, ἀντίκεινται εἰς
τήν θρησκείαν ἢ τοῦλάχιστον ὅτι ἀποσκοπούν, εἰς τό νά
ἐπιβάλλουν μίαν μόνην Χριστιανικήν αἵρεσιν καί νά κα-
ταργήσουν τὰς ὑπολοίπους.

2) Ὅτι τό ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν κα-
θίστατο ὑποπτον ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐξ αἰτίας μερικῶν ἐσωτερικῶν
ἀνωμαλιῶν.

3) Ὅτι ἡ ἑταιρία κατέστη κρυφῶν ἐχθρὸς κόμματος πρὸς
βλάβην τῶν ἀνωτάτων κρατικῶν ἐξουσιῶν.

4) Ὅτι αἱ μυστικάι συνεδριάσεις τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων
παρέχουν εὐκαιρίαν καί εἰς ἄλλους ταραξίας (ὑπὸ τό πρό-
σχημα ὅτι εἶναι ᾔθεεν τέκτονες) νά συνέρχωνται ὁμοί-
ως καί νά συνεδριάζουσι μυστικῶς.

5) Ὅτι ἡ τήρησις τοῦ ΜΥΣΤΙΚΟΥ στηρίζεται ἐπὶ ἐνός
γελεοῖου καί ἀτιμωτικοῦ ἐσέλμου χάρις εἰς τό ὅποιον ὁ
νεομυθεὶς ὑποχρεοῦται μετὰ τήν εἰσδοχὴν τοῦ νά σιωπᾷ.

6) Ὅτι πολλά μέλη τῆς Ἐλευθεροτεκτονικῆς ἑταιρίας
διεκρίθησαν διά τήν κακὴν συμπεριφορὰν τῶν.

7) Ὅτι μερικὸι γνωστοί ὥς Ἐλευθεροτέκτονες ὤμειλυσαν
ἤδη περὶ τοῦ μυστικοῦ καί τοῦ τάγματός τῶν ἐν γένει καί
δέν ἠδυνήθησαν νά πείσουν τὸν κόσμον ὅτι πρόκειται περὶ
σοβαροῦ πράγματος.

8) "ὅτι τό τάγμα ἀποκλείει ἀπό τῆς τάξεως τοῦ τό ὡραῖον φύλον καί μάλιστα δέν κάνει καμμίαν ἐξαίρεσιν.

Ἐξ ἀφορμῆς αὐτῶν, καί λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἀνωτέρω κακοήθειαι καί μομφαί εἶχαν ραγδαίαν ἐξάπλωσιν, ἕνας ἀγνωστοτέκτων συγγραφεύς συνέταξεν μίαν ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΥΠΕΡΑΡΧΗΣΤΕΩΣΤῆν ὅπῃ δέν παρέδωκεν μέν εἰς τήν δημοσιότητα ἀλλά τήν ἐξετύπωσεν καί τήν διένειμεν εἰς ὅλους τοὺς γνωστούς καί φίλους τοῦ τέκτονα καί μή.

Ἡ πραγματεία αὕτη εἶναι λίαν περισπούδαστος καί ἐπιτυχής καί περιλαμβάνεται εἰς τήν ἀρχήν τοῦ ἀνωτέρω βιβλίου τοῦ ANDERSON.

Ὁ συγγραφεύς ἐπεξεργάζεται μίαν ἐκάστην ἀπό τῆς ἀνωτέρω ὀκτώ μομφῆς μέ περισσὴν δεξιότηχυν καί καταρρίπτει τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, ἀποκαθιστῶν τήν ἀλήθειαν.

Ἡ πραγματεία αὕτη περιλαμβάνει ἐν ὅλῳ 72 σελίδας καί περιέχει μίαν βραχείαν εἰσαγωγὴν μετὰ τήν ὁποίαν ἀκολουθοῦν ἐν πρώτῳ ὀκτὼ κατὰ τεῖράν κεφάλαια. Ἐκαστοῦ κεφάλαιου, φέρει ὡς ἐπικεφαλίδα μίαν ἐκάστην ἀπό τῆς ἀνωτέρω ὀκτώ μομφῆς, ὡς κείμενον δέ τὰ ἀποδεικτικὰ ἐπιχειρήματά του, τὰ ὁποῖα ἀφίνουσι νά διαλάβῃ ἡ ἀλήθεια.

Ἀκολουθεῖ κεφάλαιον ὑπὸ τόν τίτλον

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ εἰς μερικούς ἀδιακρίτους καί παρακινδυνευμένους κρίσεις ἐναντίον τῶν ὁποίων ἀντιπροτάσσονται τρία ἐρωτήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τό τρίτον ἀποστομῶναι τήν διέδοσιν ἐκείνην συμφώνως πρός τήν ὁπίαν οἱ ἐλευθεροτέκτονες δέν προδίδουν τό ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ διότι φοβούνται μήπως δολοφονηθοῦν. Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς:

ΠΡΩΤΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἀπευθύνεται εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι λέγουσι: "Ὅτι ὑπάρχει ἕνας ὄρκος ποῦ διασφαλίζει τό ΜΥΣΤΙΚΟΝ ἐφ' ὅσῳ οὐδεὶς ἀποφασίζει νά διαρπάσῃ μίαν ἔνωσην τήν ὁποίαν συνηψεν διὰ τῆς ὀρκοδοσίας."

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ ἀφορὰ ὁδούς διατείνοντια ὅτι: "Δέν ὑπάρχει ὄρκος εἰς τό τάγμα τῶν ἐλευθεροτεκτόνων διότι τό τάγμα δέν ἔχει ΜΥΣΤΙΚΟΝ καί ἐκεῖνο τό ὁκοῖον ὁ κόσμος ὀνομάζει ΜΥΣΤΙΚΟΝ εἶναι μίαν φαντασιπληξίαν."

ΤΡΙΤΗ ΕΡΩΤΗΣΙΣ πρὸς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι: "Ἐάν ὑπάρχει ΜΥΣΤΙΚΟΝ εἰς τό τάγμα μέθ' ὄρκου ἢ ἄνευ ὄρκου μόνον ὁ φόβος τῆς δολοφονίας πειθαναγκάζει τὰ μέλη τοῦ εἰς μίαν διαρκῆ σιωπὴν".

Ακολουθεῖ κατόπιν κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον:
Διατί θλαι αἱ θρησκείαι τοῦ κόσμου καλὰί ἢ κακὰί καί
ὅλα τὰ Πολιτικά κόμματα ἔχουν τοὺς διώκτας τῶν καί
μόνον τὸ τάγμα τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν
εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, τρυφάχιστον ὡς πρὸς τὰ ἐξέχοντα πρό-
σωπα τῆς κοινωνίας που ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸ πρᾶγμα τὸ π-
ποιον εἶναι ἀληθές καί μαρτυρεῖ τήν α-ν ο χ ή ν που ὑ-
φίσταται εἰς τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς τοῦ τάγματος ἐν γε-
νει καθώς, καί τὸν ζήλον τῶν μελῶν του.

Κατόπιν παρατίθεται κεφάλαιον ὅπου δίδεται ἡ ἀπάν-
τησις εἰς τὸ " ἐρώτημα " διατί ἡμεῖς οἱ ἐλευθεροτέκτο-
νες τολμοῦμεν νὰ χατέχωμεν ἓνα μυστικόν.

Καί ἀκολουθεῖ ἕτερον κεφάλαιον ὅπου δίδεται ἡ ἀ-
πάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα, ποῖος ὁ σκοπὸς τοῦ ἐλευθεροτε-
κτονισμοῦ, καθότι πρέπει νὰ ἔχη αὐτὸς κάποιο σκοπόν.

Τέλος παρατίθεται τὸ τελευταῖον κεφάλαιον ὑπὸ τὸν
τίτλον ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, τὰ ὁποῖα καί εἶναι τὰ ἑξῆς.

α) "Ολοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κακολογοῦν τὸν ἐλευθεροτε-
κτονισμόν καί ἐκφράζουν ὑπόπτους κρίσεις καί μίσος, ἐ-
ναντίον ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι οὐτετὴν θρησκείαν, οὔτε τὴν
πίστιν, οὔτε τὸ κράτος ἀρνοῦνται, οὔτε ἐπράξαν τὸ ἐλάχι-
στον κακόν, ἀντιτίθενται πρὸς τὸν Νόμον τῆς ἀγάπης τῆς
δικαιοσύνης καί τοῦ καθεήκοντος.

β) "Ολοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται νὰ ἀναγνωρίσουν
τὸν ἐλευθεροτεκτονισμόν διότι δηθεῖ δέν γνωρίζουν τὸ
ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ὥς εἶναι τοῦλάχιστον ἐφεκτικὸς εἰς τὰς
κρίσεις τῶν, διότι πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι εἶ-
ναι ἀδύνατον τόσον περιφανεῖς ἄνδρες νὰ ἀνήκουν εἰς
ἐταιρίαν ἡ ὁποία θά ἐστηρίζετο ἐπὶ μίας χιμαίρας, καί
νὰ παραδέχονται κενοδόξους καί ἀσκοπούς δοξασίας, μόνον
καί μόνον δι' νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς λοιπούς ἀνθρώπους
παραπλανῶντες οὕτω καί τὸν κόσμον καί τὸν ἑαυτὸν πῶν.

Αὕτῃ ἡ μακροσκελής ἐξ 72 σελίδων ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ φαίνε-
ται νὰ ἐκυκλοφόρησεν κατὰ τὸ ἔτος 1737 ἢ ἴσως καί ὀλί-
γον ἐνωρίτερον. Πάντως οὐδαμοῦ ἀναφάινεται ἡ ἀκριβὴς χρο-
νολογία τῆς ἐκδόσεώς της. Βέβαιον εἶναι μόνον ὅτι ἀκυ-
κλοφόρησεν αὕτη πρὸ τῆς ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ
Πάρ' ὅλα ταῦτα τὸ ἔτος 1737 διεδόθη μετ' ἐπιτάσεως
εἰς Παρίσιους ἡ φήμη, ὅτι κάποιος ἠδυνήθη νὰ παρακο-

λουθήση όλόκληρον τήν τελετουργίαν τῶν δοκιμασιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη εἰς νέος Ἐλευθεροτέκτων κατά τήν μύησιν του εἰς τόν Ἐλευθεροτεκτονισμόν. Διεδόθησαν αἱ πλέον φανταστικά φῆμαι αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν ἀπό στόματος εἰς στόμα καί διὰ τοῦ τύπου, καί ἐξησαν τὰ πνεύματα μέ τὰς τεραστίαις διαστάσεις που προσέλαβαν.

Τό ἐπόμενον ἔτος 1738 ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Κλήμης δ' 12ος (CLEMENT XII) ἐξέδωκεν τόν περίφημον ἀφορισμόν ἐναντίον τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων " IN EMINENTIA APOSTOLATVS SPECULA ".

Διά τὰ εὖρη ἐνίσχυσιν λοιπόν ἡ ἀνωτέρω ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ καί διά νάσταματήσουν αἱ συκοφανταί καί αἱ κακόβουλοι διαδόσεις κ.λ.π. ἐδόθη εἰς τήν δημοσιότητα

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΩΝ

ἐν Δουβλίνῳ τῆς Σκωτίας κατά τό ἔτος 1738 παρ' ἀγνώστου συγγραφέως τό ἀκριβές κείμενον τῆς ὁποίας παραθέτομεν κατωτέρω.

Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ Πάπας τῆς Ρώμης Κλήμης δ' 12ος ἐξοργισθεὶς ἀπό τῆ δημοσίευσιν τῆς ἀπολογίας ταύτης (καί τήν μεγάλην σημασίαν ποῦ τῆς ἀπέδωκε) διέταξεν νά καῇ ἐν ἀντίτυπον αὐτῆς διὰ χειρός δημίου, τό ὅποιον καί ἐξετελέσθη εἰς τήν Ρώμην κατά τὰς ἀρχάς τοῦ 1739.

Ἡ ΑΠΟΛΟΓΙΑ αὕτη εἶναι ὀφίστης σημασίας δι' ἡμᾶς τοὺς τέκτονες διότι πλὴν τῶν ἄλλων, ἐμπεριέχει καί ἱστορικά στοιχεῖα μεγάλης σπουδαιότητος, περιέχεται δέ εἰς τό βιβλίον τοῦ ANDERSON δευτέρα κατά σειράν μετά τήν πραγματεῖαν ὑπερασπίσεως.

Ἰδοὺ ἡ ἀκριβὴς μετάφρασις αὐτῆς

Ἀθήναι Δεκέμβριος 1953

Ἀδ. Γ. Κούγιας

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ
τῆς
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΤΕΚΤΟΝΩΝ
κατὰ τὸ ἔτος 1738

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἀφορμὴ τῆς παρούσης ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ ὑπῆρξεν μίᾳ διαδό-
σιν εἰς Παρισίους κατὰ τὸ ἔτος 1737, συμφώνως πρὸς τὴν
ὁποίαν κατέστη δυνάτουν (εἰς ξένους) νὰ παρακολου-
θῇ τὴν τελετουργίαν τῆς μυστικῆς ἐνός νέου Ἐλευθε-
ροτέκτονος. Πρὸς καλλίτεραν ὅθεν κατανοήσιν τῆς ΠΡΑΓ-
ΜΑΤΕΙΑΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΕΩΣ δημοσιεύομεν τὰ κάτωθι:

" Ὁ δόκιμος Ἐλευθεροτέκτων πρέπει κατὰ πρῶτον
νὰ προταῖ ἀπὸ ἑνα παλαιὸν τέκτονα ὡς πρόσωπον ἀξιονά-
γην δεκτόν, καὶ τότε τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ παρουτι-
σῇ εἰς τὴν ἀδελφότητα. Ἐκεῖνος ὅστις τὸν προτείνει καὶ
γίνεται οὕτω, ὁ ἀνάδοχος τοῦ, τὸν ὀδηγεῖ εἰς ἕνα σκοτεινὸν
θάλαμον τῆς Στοᾶς ὅπου τὸ φῶς τῆς ἡμέρας δέν εἰσχωρεῖ,
καὶ ὅπου τοῦ γίνεται ἡ ἐρώτησις, εἴ ἔχρητὴν ἔφεσιν νὰ γί-
νῃ δεκτός. Ἐάν ἀπαντήσῃ ναι, τότε τὸν ἐρωτοῦν τὸ ὄνομα
τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ. Τοῦ ἀφαιροῦν ὅλα τὰ
μέταλλα καὶ πολυτίμη ἀντικείμενα ποῦ φέρει ἐπάνω του δηλ.
καρδένες, κουμβία, δακτυλίδια, σισγαροεῆκες, καὶ τὰ τοιαῦτα.
Τοῦ γυμνῶνουν τὸ δεξιὸν γόνατον καὶ τοῦ προσδένουν τὸ
ἀριστερὸν ὑπόδημα ἐν εἴδει σανδαλίου, καλύπτουν τοὺς

ὄφθαλμούς του καὶ τὸν ἀφίϋνουν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐπὶ μίαν ὥραν περίπου διὰ νὰ περιπέσῃ εἰς συλλογισμούς. Μετὰ ταῦτα ὁ ἀνάδοχος κτυπᾷ τὴν εὐραν τοῦ Ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Σεβάσμιος, πρῶτος Διδάσκαλος τῆς Στοᾶς καὶ δοτις ἀπαντᾷ ἐκ τῆς θέσεώς του μὲ τρία κτυπήματα καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῇ ἡ εὐρά. Ὁ ἀνάδοχος λαμβάνει τὸν λόγον καὶ λέγει ὅτι ἕνας εὐγενὴς ὀνομαζόμενος οὕτω.... ἐπιθυμῇ νὰ γίνῃ δεκτός, διότι πρὸ τοῦ Ναοῦ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ εὐρίσκονται μερικοὶ ἀδελφοὶ μὲ γυμνά ξίφη, ἔτοιμοι νὰ ἐμποδίσουν τὴν εἴσοδον παντός ξένου. Ὁ Σεβάσμιος φέρων κυκνοῦ, τριγωνικὸν περιλαίμιον, συνεχίζει:

"ΕΡΩΤΗΣΑΤΕ ΑΥΤΟΝ ΕΑΝ ΕΧΗ ΤΗΝ ΕΦΕΣΙΝ " καὶ ὅταν ὁ ἀνάδοχος ἐρωτήσῃ καὶ ὁ ὑποψήφιος ἀπαντήσῃ καταφατικῶς, τότε ὁ Σεβ. διατάσσει νὰ τὸν φέρουν ἐντὸς τοῦ Ναοῦ. Τὸν εἰσάγουν τότε καὶ τὸν περιφέρουν τρεῖς ἐντὸς τοῦ θαλάμου περίξ ἐνός ὁρισμένου τμήματος τοῦ δαπέδου ὅπου ἀναπαρίστανται τὰ περισσώθεντα λείψανα τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος μὲ τὰς δύο στήλας. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς πλευράς αὐτοῦ τοῦ χώρου εἶναι σχεδιασμένον μὲ ΕΡΥΘΡΟΝ ἢ ΛΕΥΚΟΝ ΤΟΥ ΜΟΛΥΒΔΟΥ ἕνα κεφαλαῖον J καὶ ἕνα κεφαλαῖον B τοῦ ἡ ἐρμηνεία των δίδεται μόνον μετὰ τὴν μύησιν. Εἰς τὸ μέσον εὐρίσκονται τρεῖς μεγάλαι ἀνείμμεναι λαμπάδες, ἐν σχήματι τριγώνου, ὅπου κατὰ τὴν στιγμήν τῆς διόδου τοῦ ὑποψηφίου, ρίπτουν κόνιν ἢ ρυτίτιν ἀναφλεγομένην διὰ νὰ τοῦ προσεγγήσουν φόβον. Ὅταν ἐκτελέσῃ τὰς τρεῖς περιοδοίας, τοποθετεῖται εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐν λόγῳ χώρου καὶ ἐκεῖθεν μὲ τρεῖς βηματισμούς φεάνει πρὸ τοῦ Σεβ. ὁ ὁποῖος παραμένει ὄρθριος εἰς τὴν ὑψηλοτέραν γωνίαν ὀπίσθεν ἐνός θρόνου, ὅπου εὐρίσκεται τὸ Εὐαγγέ-

λιον τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου. Εἰς τὴν ἐρώτησιν, εἰς ὅσον συνα-
 ῥαίνεται τὸν σκοπὸν καὶ ἀφ' οὗ ἀπαντήσῃ καταφατικῶς, ὁ Σεβ.

λέγει: " ΑΦΗΣΑΤΕ ΤΟΝ ΝΑ ΙΔῆ ΤΟ ΦΩΣ ΔΙΟΤΙ ΑΡΚΕΤΑ ΤΟ
 ΠΣΤΕΡΗΘΗ. Κατὰ τὴν στιγμήν ποῦ τοῦ ἀνοίγονται οἱ ὀφθαλ-
 μοί, οἱ περικυκλοῦντές αὐτὸν ἀδελφοί λαμβάνουν τὰ χεῖρά
 ἀνὰ χεῖρας καὶ ἀκολουθεῖς τὸν ὁδηγοῦν διὰ τριῶν βηματι-
 σμῶν πρὸς ἑνὸς μικροῦ καλοσματος (TABOURET) τοποθετημέ-
 νου ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Σεβ. καὶ ὁ ἀδ. Πήτωρ ἀπο-
 τεχνόμενος πρὸς αὐτὸν λέγει: " ΕΙΣΗΛΘΑΤΕ Εἰς ἑΝΑ ΤΕΤΙ-
 ΜΗΜΕΝΟΝ ΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ Ἡ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕἶΝΑΙ ΠΟΛΥ ΒΑΘΥΤΕΡΑ
 ΑΦ' ΟΤΙ ΕΦΑΝΤΑΣΘΗΤΕ/ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΝΟΤΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΝΑ ΑΝ-
 ΤΙΤΙΘΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ, ΟΥΤΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑΝ,
 Ἡ ΤΑ ΧΡΗΣΤΑ ἮΝ, ΑΛΛ' ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ Ἡ ΤΟ ΚΡΑ-
 ΤΟΣ. ΤΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΘΑ ΣΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞῃ Ο ΣΕΒ. ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ"

Καλεῖ οὖν τὸν ἀναγκάζουν νὰ κλείνῃ τὸ δεξιὸν γυνὸν γό-
 νυ ἐπ' αὐτὸ εἰς τὸ μικρὸν καλίσμα (TABOURET) ἐνῶ τὸ ἀριστε-
 ρὸν παραμένει ἀλωρούμενον. Ὁ Σεβ. τὸν προφωνεῖ τότε ὡς
 ἐξῆς, " ΥΠΟΣΧΕΣΘΕ ΝΑ ΜΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΤΕ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ
 ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΕΚΤΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ Εἰς ΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΝΑ
 ΜΗΝ ΓΡΑΨΕΤΕ Ἡ ΟΜΙΛΗΣΕΤΕ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ Εἰς ΑΔΕΛ-
 ΦΟΝ ΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΥ"

Κατόπιν γυμνοῦται τὸ στήθος τοῦ διὰ νὰ πιστοποιηῇ ὅτι
 δὲν ἀνήκει εἰς τὸ γυναικεῖον φύλον, καὶ τοποθετεῖται εἰς
 τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτοῦ, διαβήτης τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ
 κρατῇ μόνος, συγχρόνως δὲ νὰ εἴσῃ τὴν δεξιάν του ἐπὶ
 τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ἀπαγγέλλῃ τὸν ἐξῆς ὅρκον:

" ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙ ἵΝΑ Εἰς ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΚΑΘ' ἩΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΩ ΑΠΟ-
 ΚΟΠῃ Ἡ ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ, ΣΠΑΡΑΧΘῃ Ἡ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ
 ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΘῃ Ἡ ΤΕΦΡΑ ΜΟΥ Εἰς ΤΟΥΣ ΑΝΕΜΟΥΣ: ΝΑ ΑΠΑ-
 ΛΗΦΘῃ ΔΕ Ἡ ΜΝΗΜΗ ΜΟΥ ΜΕΤΑΛΕΥ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ/ ΟΥΤΩΣ ΕΙΗΜΟΙ
 Ο ΘΕΟΣ ΒΟΗΘΟΣ "...."

Εὐθὺς ὡς δώσει τὸν ὄρκον αὐτὸν ἀσπάζεται τὸ ἱερόν
Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Σεβ. τὸν ὀδηγεῖ πρὸ τῆς στήλης του.
Τοῦ δίδεται ἓνα περίζωμα ἀπὸ λευκῶν δέρμα, ἐν ζεύγος
ἀνδρικὰ χεῖροκτῖα διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ ἐν ζεύγος γυ-
ναικεῖα διὰ τὴν γυναῖκα τῆς ἰδιαιτέρας ἐκτιμῆσεώς του
Τοῦ δίδεται ἐπίσης ἡ ἐξήγησις τῶν ἐπὶ τοῦ δαπέδου χα-
ραγμένων γραμμάτων J καὶ B ἡ ὁποία ἀποτελεῖ
τὸ σύνθημα ἢ τὸ σημεῖον ἀναγνωρίσεως μεταξύ τῶν ἀδελ-
φῶν. Τὸ J σημαίνει JAKHIN καὶ τὸ B BOJAES (προφέ-
ρεται δὲ BOESSE). "Ὅταν οἱ ἑλευθεροτέκτονες ἀνταλάσ-
σουν μεταξύ των σημεία ἀναγνωρίσεως προτάσσουν αὐτὰς
τὰς δύο λέξεις. θέτουν τὴν δεξιὰν χεῖρα κάτωθεν τοῦ ἀ-
ριστεροῦ μέρους τῆς σιαγόνος, τὴν σύρουν εὐθέως πρὸς τὰ
δεξιὰ, καὶ τὴν καταβιβάζουν κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς.
Κατόπιν δίδουν τὰς χεῖρας καὶ ἐπιθέτουν ἀμοιβαίως τὸν δε-
ξιὸν ἀντίχειρα εἰς τὴν πρώτην φάλαγγα τοῦ δείκτου τοῦ
ἑλλου, ἐνῶ συγχρόνως προφέρουν τὴν λέξιν JAKHIN. Ἀκο-
λουθῶς ἀφοῦ κτυπήσουν καὶ οἱ δύο ἐπὶ τοῦ στήθους των
διὰ τῆς δεξιᾶς, δίδουν καὶ πάλιν τὰς χεῖρας καὶ ἐπι-
θέτουν ἀμοιβαίως τὸν δεξιὸν ἀντίχειρα εἰς τὴν πρώτην
φάλαγγα τοῦ μεσσαίου δακτύλου τοῦ ἑλλου, ἐνῶ συγχρόνως
προφέρουν τὴν λέξιν BOJAES. "Ὅταν τελειώσῃ ἡ τελετουργ-
ία αὕτη καὶ δοθῇ ἡ Ἑρμηνεία τῆς, ὁ ὑποψήφιος ἀνακηρύσσε-
ται ἀδελφός. Ἀκολουθῶς παρακάθονται εἰς τὴν τράπεζαν
καὶ μετὰ τὴν ἄδειαν τοῦ Σεβ. προπίνουν εἰς ὑγείαν τοῦ νέ-
ου ἀδελφοῦ. Ἐκαστος ἔχει ἐμπροσθέν του τὴν ἰδικὴν φιά-
λην ὅταν δὲ πρόκειται νὰ προπίνουν ἐγείρονται. Ὁ Σεβ. λέ-
γει "Γ. Ε. Μ. Ι. Σ. Δ. Τ. Ε." καὶ τότε ρίπτουν πυρίτιδα ὀηλ.
οἶνον εἰς τὸ ποτήριον. Ὁ Σεβ. προσθέτει V ΕΚΠΥΡΞΟΚΡΟ-
ΤΗΣΑΤΕ "

καὶ προπίνουσι εἰς ὑγείαν τοῦ ἀδελφοῦ, φέροντες τὸ ποτή-
ριον εἰς τὰ χεῖλη εἰς τρεῖς χρόνους ἄλλα προτοῦ ἀναλά-
βουν τὰς θέσεις των, φέρουν τὸ κύπελλον πρὸς τὸ ἀρι-
στερόν καὶ κατόπιν πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ στήθους,
τέλος δὲ πρὸς τὰ ἔμπροσθ, ὅλα αὐτὰ εἰς τρεῖς χρόνους, κα-
τόπιν δὲ τὸ καταβιβάζουν καὶ πάλιν εἰς τρεῖς χρόνους
κατ'εὐθείαν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐκτελοῦν τριπλὴν χει-
ροκρουσίαν, ἐνῷ ἕκαστος ἐκφωνεῖ τρεῖς φορές. "VIVAT "
φροντίζουσι νὰ εὐρίσκονται πάντοτε ἑπάνω εἰς τὸ τραπέ-
ζι τρία φωτὰ εἰς σχῆμα τριγώνου. Ἐὰν ἀντιληφθοῦν ἢ
ἔστω ὑποφιασθοῦν ὅτι παρεισέφρυσεν ξένον πρόσωπον, τό-
τε τὸ ἀναγγέλουσι δι' αὐτῆς συνηματικῆς λέξεως "BPEXETI"
τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ παύσουν νὰ ὀμιλοῦν.
Διὰ νὰ μὴν τύχη καὶ ἀνακαλύψῃ κανεὶς βέβηλος τὰ σημεῖ-
α διὰ τῶν ὁποίων ὑποδηλοῦνται αἱ λέξεις JAKHIN καὶ
BOJAES καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πλάνης διδούσι τὰς χεῖρας
καὶ ὁ εἰς ἐκφωνεῖ J ἐνῷ ὁ ἄλλος ἀπαντᾷ Δ
Κατόπιν ὁ πρῶτος K καὶ ὁ δεύτερος H τέλος δὲ ὁ
πρῶτος I καὶ ὁ ἄλλος N. Τοιούτου τρόπου σχηματί-
ζεται ἡ λέξις JAKHIN, τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνεται καὶ με-
τὴν λέξιν BOJAES τῆς ὁποίας τὰ ψηφία προφέρουν ἐναλ-
λάξ. Αὐτὸ εἶναι τὸ καλλίτερον σημεῖον διὰ τοῦ ὁποίου
ἀναγνωρίζονται μεταξύ των οἱ πραγματικοὶ ἀδελφοί. "

Ἡ ἐταιρεία τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων ἔχει προκαλέ-
σει ἀπὸ τινος χρόνου τόσον ἔδρυον εἰς τὴν Εὐρώπην
καὶ πολλοὶ ὀμιλοῦν ἢ γράφουσι δι' αὐτὴν μὲ τόσον διά-
φορον ὁ καθένας τρόπον, ὥστε τείνει νὰ πιστέψῃ κανεὶς
ὅτι πρόκειται περὶ πράγματος τὸ ὁποῖον μόλις ἔκανε
τὴν ἐμφάνησίν του εἰς τὸν κόσμον, ἢ προκειμένου περὶ

παλαιού τοιούτου τότε εἴ πρέπει αἱ ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποί-
ων βασιίζεται νὰ εἶναι κάτι τὸ ἀποτρόπαιον ἐφ' ὅσον ὑπο-
κρύπτουν ἕνα τόσον ΜΕΓΑΛΟ ΜΥΣΤΙΚΟ.

Πῶς εἶναι δυνατόν λέγουν, ὥστε μεταξύ τόσων ὑψηλό-
ων διαφορετικῶν λαῶν οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὰ μέλη της,
νὰ μὴν ἀπεκάλυφεν ποτέ κανεὶς ἐξ αὐτῶν τὸ ἄδικον αὐτο
ΜΥΣΤΙΚΟ. Πῶς συνέβη ὥστε οὔτε ἕνας ἐραστής δέν τὸ ἐξο-
μολογήσει εἰς τὴν ἀγαπημένην του καὶ πῶς γίνεται ὥστε
κανεὶς μέσσοις δέν παρεκινήσῃ ποτέ ἀπὸ τὸ κρασί διὰ νὰ
τὸ φανερώσῃ...! Καὶ συμπεραίνουν ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἡ ἑται-
ρεία αὕτη πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ὑποπτος καὶ τὸ σύστημά
της πολὺ ἐπικίνδυνον.

Ὁμολογῶ ὅτι αὐτὸ τὸ λογικὸν συμπέρασμα ἔχει κα-
ποῖαν εὐλογοφάνειαν καὶ εἶναι ἱκανὸν νὰ προσελκύσῃ ἐ-
κείνους οἱ ὅποιοι δέν ἔχουν ἰδέαν περὶ τῆς ἑταιρείας
αὐτῆς (ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ πρόσωπα τῆς Ἀνωτάτης της
Μεσσαίας καὶ τῆς Κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως), ἀκόμη δέ
καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔχουν πληροφορηθῇ ἐλάχιστα τινα
ἀλλὰ δέν ἐκοπίασαν νὰ σχηματίσουν πληρεστέραν γνῶμην.

Δύναμαι ὅμως νὰ ἀντικρούσω τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ καὶ νὰ
εἶπω ὅτι : Ἡγεμόνες, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, Εὐγενεῖς
ἐνός κράτους, Δικασταί, Δικηγόροι, ἱατροί, Ἐμποροὶ καὶ
καλλιτέχναι μίας πόλεως, θεωροῦν τιμὴν τῶν νὰ ἀποτελοῦν
μέλη της ἑταιρείας αὐτῆς. Ὅτι αἱ συγκεντρώσεις τῶν
λαμβάνουν χώραν εἰς αἰθερούσας αἱ ὁποῖαι εἶναι γνωσταί

εἰς ὅλους, καὶ δέν εἶναι δυνατόν ἐπομένως νὰ εἶναι ὑ-
ποπτοί. Καὶ ὅτι τέλος ἐμφανίζονται δημοσίᾳ καὶ ἐν σώμα-
τι διὰ κανονικῶν τελετῶν διὰ νὰ διαδηλώσουν τὴν ὑποτα-
γὴν τῶν εἰς τὸν Βασιλικὸν ἐθόνον καὶ τοὺς κυβερνῶντας
καὶ ὅτι ἐπομένως οἱ βασικοὶ κανόνες καὶ τὰ ἔθιμά τῶν δέν
ἐμπεριέχουν τίποτε τὸ ἐπιλήψιμον ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ ἐμ-
φανίζωνται ἀφόβως.

Καὶ ἐρωτῶμεν τώρα, ποῖον ἐκ τῶν δύο ἀνωτέρων συμ-
περασμάτων ἔχει καλλιτέραν ἀπήχησιν. Εἶναι δυνατόν νὰ
δεχθούμε ὅτι κανένας ἀπὸ τὰ δύο δέν εἶναι ἀκαταμάχητον.
Ἐν τούτοις μοῦ φαίνεται ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ δευτέ-
ρου ἀκούγονται εὐκρινέστερον καὶ περισσότερον ἀβίαστα.

Διατὶ λοιπὸν θέλουν νὰ καταδικάζουν χάριν τόσον κακο-
βούλων προθέσεων, ἃς βλέπουν ὅτι αὐταὶ εἶναι σαφεῖς
καὶ καταπίπτουν ἀφ' ἑαυτῶν. Ἦρκεσεν ἕνας εὐκολόπιστος
νὰ ἐγκολπῇ τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτὸν καὶ εὐθεὺς ἀμέσως τὸ

ἐπληροφορήθησαν καὶ ἄλλοι. "Ἐτσι συμβαίνει ὅτε ἡ ἀνδ-
ητος πλάνη νὰ μεταδίδεται ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ
νὰ ἐπιδιοκιμάζεται πολλάκις ἀπὸ φιλοτίμους καὶ συνετοὺς
ἀνθρώπους. Ἡ καθημερινή πείρα ἐπιβεβαιώνει αὐτὴν τὴν
ἀλήθειαν καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὴν ἀρνήσῃ.

"Ὅσον ἀφορᾷ τὴν φήμην ἡ ὁποία ἤλθεν εἰς φῶς ἀνευ-
εῦθως εἶναι τόσον σαφὴς ἡ προέλευσίς της, ὥστε εἶναι
ἀδύνατον νὰ τὴν παραδεχθῇ κανεὶς χωρὶς νὰ ἀγνοήσῃ τὴν
ὕγια λογικὴν "Ἀραγε ἐπέπρωτο νὰ γίνῃ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ
ΜΥΣΤΙΚΟῦ τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων ἔστω καὶ μέρους αὐτοῦ)
κατὰ τὴν ἐποχὴν μας, αἱ δὲ προηγούμεναι ἐποχαὶ νὰ μὴν
ἔλαβον κἂν γνῶσιν περὶ αὐτοῦ, ...! Κανεὶς ἀπὸ τοὺς τό-
σους ἰσχυροὺς καὶ βασιλεῖς εἰς τὰς χώρας τῶν ὁποίων
ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐδρεῦει ὁ Ἐλευθεροτεκτονισμὸς δὲν
ὕποπτευε ποτέ ὅτι εἰς τὴν ἐταιρείαν αὐτὴν ὑπάρχει κά-
ποιος κακόβουλος ΜΥΣΤΙΚΟΣ. Εἶναι γνωστὸν, ὅτι μεταξὺ τῶν
κατὰ καιροὺς ἰσχυρῶν εὐρέθησαν μερικοὶ καχύποπτοι που
ἠθέλησαν νὰ πειθοῦν ἰδίους ὁμοῦς καὶ οἱ ὅποιοι ἐν
τοῦτοις κατέληξαν νὰ μνηθεύουν εἰς αὐτὴν κανονικῶς. Βασι-
λεῖς ἔστειλαν τοὺς πρίγκηπας τῶν Βασιλίσσαι ἐξεδήλωσαν
τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τῶν πρὸς τὴν ἐταιρείαν αὐτὴν,
καὶ ἐπειδὴ δὲν διεπίστωσαν παρὰ ἐνῆρετα καὶ τελεσφόρα
πράγματα τοὺς ἐδικαίωσαν καὶ τοὺς ἐπέτρεψαν τὴν εἰσοδὸν
εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐν σώματι, ἀφ' οὗ τοὺς περιέβαλλον μὲ τὴν
ἐκτίμησιν τῶν, καὶ τοὺς ἔθεσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν.

"Ἐὰν αἱ ἀντιλήψεις αὐταὶ δὲν εἶναι ἱκαναὶ νὰ καυσu-
χάσουν μερικά εὐαίσθητα πνεύματα, ἅς ἐνθυμηθῶν οὗτοι
τὰς ἐταιρείας αἱ ὁποιαὶ εἶχον συσταθῇ πρὸ 1800 ἐτῶν καὶ
ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν. ἅς συμβουλευθεῶν
τοὺς διασήμες "Ἑλληνας καὶ Ῥωμαίους συγγραφεῖς ἐπὶ τοῦ
ζητήματος αὐτοῦ καὶ ε-ἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ αἰσθανθεῶν ἰ-
δαιτέραν προτίμησιν πρὸς τὴν ἐταιρείαν τῶν Ἐλευθεροτε-
κτόνων, ἢ ὅλα ὅσα περιγράφονται

"Ὁ συγγραφεὺς παραπέμπει εἰς τὸν ΟΜΗΡΟΝ, ΒΙΡΓΙΛΙΟΝ, ΚΙ-
ΚΕΡΩΝΑ καὶ συγκεκριμένως εἰς ὁρισμένα χωρία αὐτῶν

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ:

Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ "Ὀμηρος δὲν ἀναφέρει συγκεκρι-
μένως τί περὶ Μυστηρίων, οὔτε εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἡ πα-
ραπομπή, οὔτε καὶ ἄλλαχού, ἀλλὰ ὡς γνωστὸν τὰ βιβλία του
θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ἀποκρυφιστάς, ὅτι ἔχουν ἀποκρυφιστι-

κὴν σημασίαν. Τοιούτο τὸ ῥῶμα αἱ περιπέτειαι καὶ αἱ δοκιμασίαι τοῦ Ὀδυσσεὺς συμβολίζουσιν τὴν ἡεικὴν κάθαρσιν ποῦ πρέπει νὰ ὑποστῇ ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ Πατρίδα (Ἰθάκην) κ.λ.π. Ὁμοίως ὁ Βιργίλιος δὲν ἀναφέρει τί τὸ συγκεκριμένον εἰς τὸ κεφάλαιον ὅπου ἡ παραπομπή, ἀλλὰ ὁ στίχος αὐτός (ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ ἔσμα 3ον στιχ. 59) παραβάλλεται ἀπὸ τοὺς διακεκριμένους σχολιαστὰς πρὸς τὸν στ. 604 ἔσμα 1ον τῆς Ἰλιάδος εἰς τὸ ὅποιον παραπέμπει ὁ συγγραφεὺς. Ὁ Βιργίλιος ἐν τούτοις διατυπώνει ἀλλαχού (ὅπως εἰς Ἰδωμεν περαιτέρω) φιλοσοφικὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς ἢ ὅποια καὶ συμπέπτει πρὸς τὴν κοσμοθεωρίαν τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ.

Ὁ Κικέρων τέλος εἰς τὸ Ἴον βιβλίον περὶ Μαντείας κεφ. 47. ὅπου ἡ παραπομπή ἀναφέρεται εἰς τοὺς κάτωθι στίχους τοῦ Πακουβίου

ἢ ὅποιον δῆποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ ὄν αὐτό
ἀναζωογονεῖ τὰ πάντα
περικλίνει, τέρπει, αὐξάνει, δημιουργεῖ, ἐνταφιάζει
καὶ δέχεται τὰ πάντα ἐντὸς αὐτοῦ,
εἶναι ὁ Πατὴρ τῶν πάντων
τὸ πᾶν ἀναγεννᾶται ἐκ νέου, τὸ πᾶν ἐνθίσκει
ἐντὸς αὐτοῦ "

Εἰς τοὺς στίχους αὐτοὺς περιέχεται αὐτὴ αὕτη ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ

(Συνέχεια τοῦ κειμένου)

Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικόν Ἔθνος εἰς τὸ ὅποιον συνεστήθη αὕτη κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων, διεδόθη εἰς διάφορα ἄλλα Ἔθνη. Ἡ Ῥώμη, ἡ Βενετία, τὸ CADIZ ἢ Λισσαβὼν, τὸ Ἀμστερντάμ, τὸ Παρίσι, καὶ ἄλλαι μεγάλαι πόλεις εἶναι τὰ σπουδαιότερα κέντρα διὰ τὰ ὅποια οἱ Ἀγγλοὶ δύνανται νὰ ὑπερηφανεύονται ὅστερα ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην τοὺς νήσον. Ὅποια δῆποτε μέσα καὶ ἂν μετέρχεται ἡ ΑΜΑΘΕΙΑ καὶ ἡ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΣ διὰ νὰ τὴν ἐξοστρακίσῃ ἐν τούτοις αὕτη αὐξάνει καθεμερινῶς εἰς δύναμιν. Ὅσον καὶ ἂν κοπιᾶζουσιν διὰ νὰ τὴν ἀνατρέψουν τόσο αὕτη ἰσχυροποιεῖται. Τὰ μελανὰ χρώματα τὰ ὅποια μεταχειρίζονται διὰ νὰ χρωματίσουν παραποιημένας εἰκόνας τῆς ἐταιρείας αὐτῆς

δέν κάμνουν ἄλλο παρά νά αὐξάνουν τήν αἴγλην της. Ἀκτινοβολεῖ διαρκῶς μέσα εἰς τό σκοτός πού τήν ἀποκρύπτει καί ὁμοιάζει πρός τό φῶς τοῦ ἡλίου τό ὅποιον ἀνάμεσα ἀπό τά πυκνά καί σκοτεινά νέφη πού ἀναδίδονται ἀπό τὰς πνιγνῆρας ἀναθυμιάσεις των βουρκωδῶν ἐλῶν, προβάλλει διαρκῶς ὀραιότερον καί λαμπρότερον. Ἡ οὐσίς ἐπιβεβαιώνει τὰς διδασκαλίας της, ἡ λογική εἶναι τό στήριγμά της. Ἡ ἀρετή καί οἱ Νόμοι εὐρίσκουν εἰς αὐτήν τοὺς ὁπαδοὺς των καί τοὺς σοφοὺς προστάτας των.

Ἀδίκως προσπαθοῦν αἱ κακαὶ γλῶσσαι νά χύσουν τήν χολήν των εἰς ὅλα αὐτά τά ὅποια εἶναι σα φηκαί προσφέρουν ἱκανοποίησιν, καί νά δηλητηριάσουν τά ἥθη καί τὰς ἀρχάς αὐτῆς της ὀφελίμος καί ἀγαπητῆς ἐταιρείας. Ὡς παρῶν σιάζονται τά ψεύδη ὑπὸ τό προσωπεῖον τῆς δῆθεν ἀληθείας καί ὥς εὐελπιστοῦν, ὥς κυκλοφοροῦν καί ὥς γενοῦν ἐπιλάσεις οἱ μύθοι καί τὰ δημιουργήματα μιᾶς δεσπομένης φαντασίας χωρὶς πιθανότητος ἐπικρατήσεως των. Δέν κάμνουν ἄλλο παρά νά ματαιοπονοῦν, οἱ δέ Ἐλευθεριτέκτονες οἱ ὅποιοι ομοῦ μετὰ τῆς Θεᾶς Σοφίας περιβάλλονται ἀπὸ ἑνα προστατευτικόν νέφος δέν φοβούνται τά κεντρίσματα αὐτῶν, εὐρίσκονατι μάλι στα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τά βλέμματα των. Δι κλονιζόμεναι φημαὶ δέν ἔχουν ἰσχυράς πτέρυγας διὰ νά μεταφέρουν τὰς ἀρετάς των εἰς τοὺς πύρανους κόσμοις, τοὺς ὁποίους ἄρνουνται ἐντελῶς ἐπιπολαίως. Ἡ νόησις εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὅποια τοὺς συνασπίζει. Ἡ ἀλήθεια τό αἰώνιον Μνημεῖον τῆς Σοφίας, ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῶν τήν ἐπιρροήν της καί ἀπὸ τὰς φυσικὰς παρορμήσεις των φέρονται πρός τήν εὐτυχίαν. Μάχονται τό πέπρωμενον διὰ νά σωθοῦν ἀπὸ τὴν τυρανίαν τοῦ καί τέλος ἡ νίκη τοὺς στεφανώνει μέ κλάδους ἀπὸ δάφνης καί φοίνικας τοὺς ὁποίους μόνοι των προετοιμάζουν, εἰς πείσμα ἑνὸς ἀμετρήτου πλήθους ἀπὸ βδελυρὰ ἐθρῖα πού πρόέρχονται ἀπὸ ὅλα τὰ γήϊνα καταφύγια καί τὰ ὅποια προσπαθοῦν νά τοὺς μαράνουν μέ τὴν δηλητηριώδη ἀνακνοήν των, καί νά τοὺς κατασπαράξουν μέ τοὺς αἰχμηροὺς καί κοπτεροὺς ὀδόντας των.

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἀναισχυντία φθάνει μέχρι τοῦ οὐτοῦ βασιμοῦ ὥστε νά μὴ φείδοντα ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τοῦ ἁγίουματός των, τοῦ ἐπαγγέλματος καί τῆς ἐπιστήμης των, ἀλλὰ πρό παντός καί ἐνεκα τῆς ἀρετῆς των ἀξίζουν ποντός σεβασμοῦ. Τοιοῦτοτρόπως γίνεται κατὰχρησις τῆς ἐμπιστίας των ἀδυνάτων χαράκτῆρων τοὺς ὁποίους χωρὶς μεγάλον κόπον κάμνουν νά πι-

στεύουν εἰς τό τερατῶδες, τό ἀπίστευτον καί πρό παντός τό δόλιον. Αὐτά γίνονται λίαν εὐχαρίστως ἀποδεικτά ἀπό ἡμᾶς θεωρούμενα ὡς ἡ σκιά ἡ ὁποία ἐνισχύει τήν θείαν τοῦ καλοῦ, ὅπως ἀκριβῶς αἱ κακαί ἰδιότητες ὀρισμένων ἀνθρώπων εἴητο δυνατόν νά κάμνουν φανεράς τās καλās ἰδιότη-
τας τῶν ἄλλων.

Συγκρατηθεῖτε ἀδιάκριτα καί κακόβουλα στόματα ποῦ μέ τόσην ἐπιπολαιότητα ἐπαναλαμβάνετε τās ἀνοησίας τās ὁποί-
ας σας μετέδωκαν μέ ἀκόμη μεγαλειτέραν τοιαύτην, ποῦ μέ τόν κάλαμον ἐμβαπτισμένον εἰς τόν μελανόν Ἀχέροντα προ-
σφέρετε εἰς τοὺς συντάκτας τῶν ἐπισήμων ἐφημερίδων εἰδή-
σεις ἀντιγραφόμενας ἀπό καποῖα ἀρχαῖον Καββαλιστικόν βιβλί-
ον μαγείας προσπαθοῦντες νά ἀμαυρώσετε μίαν ἐταιρείαν τῆς ὁποίας τά λαμπρά ἀποφθέγματα ἀξίζει νά ταφούν ὑπό τήν γῆν καί νά μεταλαμπαδεύουν εἰς τās ἐπερχομένας γενεάς.
Ἡ ἀπότηλή πέννα σας δίδει τήν περιγραφὴν μίαις ἀστηρίκτου ἱστορίας διὰ τās ἀκολασίας τῶν Ἱερῶν ἢ μίαις ληστοσυμμο-
ρίας φοβερῆς διὰ τὰ ἀνοσιουργήματά της, καί τήν ὁποίαν πα-
ρουσιάζετε ὡς αὐθεντικὴν πληροφορίαν. Ἀμβλύνατε τήν δεικ-
τεκότητά σας καί προσπαθεῖστε νά εὑρετε καλλιτέραν ἀσχολίαν.
Μετριάσετε τὰ παράλογα συμπεράσματά σας μέ τὰ ὁποία δια-
σκεδάσετε τοὺς ἀργοσχόλους ἀγαγνώστας σας τοὺς ὁποίους κά-
μνετε νά πιστεύουν, ὅτι ἀπηρεῖτε τήν γνώμην τῶν ἰσχυρῶν.

Καί τί δέν ἐμχανεύσῃ ἡ ἐπηρεμένη φαντασία σας διὰ νά συμπληρώσετε μίαν σελίδα μέ κενάς φλυαρίας αἱ ὁποίαι διὰ τοὺς νοήμονας αποτελοῦν ἀερολογίας. Ἄρκει γὰρ ἐνθυμηθώ-
μεν τήν τόσον αὐθεντικὴν πληροφορίαν σχετικῶς μέ τοὺς βρυ-
κόλακας τῆς Οὐγγαρίας καί εἰς ἐννοήσωμεν ἕως πού δύναται νά φθάσῃ ἡ τρέλλα τῶν ἀνθρώπων.

Πόσον εὐτυχεῖς εἴησαν οἱ ἄνθρωποι ἐάν τοὺς παρέλχοντο ἀξιόλογα καί πρωταρχικά πράγματα πρὸς τέρψιν τὰ ὁποία εἴη δυνατόν νά τοὺς πληροφορήσουν διὰ τὰ θαύματα τῆς φύσεως τὰ ὁποία ὁ Θεὸς ἀφήκεν εἰς τήν ἀνθρωπίνην ἔρευναν καί τὰ ὁποία εἴη ἐφλόγιζον τήν καρδίαν πρὸς ἀθανάτους ἀρετάς.

" Τὰ πάντα ἔκαμε καλὰ ἐν τῷ καιρῷ ἑκάστου
καί τόν κόσμον ὑπέβαλλεν εἰς τήν διάνοιαν αὐτῶν
χωρὶς ὃ ἄνθρωπος νά δύναται νά ἐξιχνιάσῃ ἀπ' ἀρχῆς
μέχρι τέλους, τό ἔργον τό ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔκαμεν "

(λέγει ὁ Ἐκκλησιαστής κεφ. 3ονέδαφ. II)

Αὐτό ἀκριβῶς εἴη συνέβαινε καί εἰς ὑμᾶς ἐάν κατείχατε

τάς κλείδας τῶν ἀρχείων τῶν Ἑλευθεροτεκτόνων, ἀλλά σεῖς οὐδέποτε θά τὰς εὕρητε, ἐφ' ὅσον ἀναζητεῖτε τὰ παράδοξα. Ἡ φύσις ἀποκρύπτει ἐπιμελῶς τὰ μυστικά της. Πάρ' ὅλον ὅτι δέν ἐγκαταλείπετε τὰς παιδρότητας σας ἐν τούτοις δέν ὑπερβαίνετε, τὰ ὅρια καί ἀποφεύγετε τίς κακοτοπιές. Γνωρίζετε ἕως πού μπορείτε νά ἐπεκταθεῖτε καί δέν ὑψώνεσθε περισσότερο ἀπ' ὅτι δύνανται νά σας ἀνεβάσουν αἱ πτέγυγες τῆς λογικῆς. Ἀντί νά δοῦσθε ἕνα πέλαγος, μέ τήν παρατολμίαν σας, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ ἀδελφοῦ Ἰκάρου περιφέρεσθε μάλλον εἰς μίαν εὐκράτον ἀτμόσφαιραν κατὰ τό παράδειγμα τοῦ ἐξύπνου καί συνετοῦ πατρός αὐτοῦ τοῦ ἀτυχήσαντος. Δέν ἀγνοεῖτε ὅτι οἱ παράτολμοι ἐρευνῶνται τῆς οὐρανίου Αὐτοκρατορίας, τυφλοῦνται ἀπό τήν λάμψιν τῆς καί ἀφανίζονται ἀπό τό πῦρ τοῦ ὁποῦ αὕτη ἀποτελεῖ τό ἐπίκεντρον.

" Τρίβολοι καί πανίδες εἶναι ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ
σκολιοῦ ὅστις φυλάττει τήν ψυχὴν αὐτοῦ θέλει
εἶσεαι μακρὰν αὐτῶν "

(λέγει ὁ Σολομών εἰς τὰς Παροιμίας του
Κεφ. Β ἐδ. 5)

Ἀλλὰ σεῖς δέν ἔχετε νά φοβηθετε τίποτα, τὰ πόδια σας θά εἶναι πάντοτε γεμάτα ἀπό βόρβορον καί σκόνην. Τό ἱερὸν πῦρ εὐρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ εἰς τὸν οὐρανόν καί οὐδέποτε θ' ἀποτολήσθε μίαν ἀπόπειραν πρὸς ἀρπαγὴν του. Ἀφ' οὗ αὐτοῖσι χαμερπῶς Προμηθεὺς δέν δύνανται νά θάσουν ἕως ἐκεῖ, δέν φοβείσθε νά καταδικασθεῖτε εἰς μίαν δυσάρεστον ἐξορίαν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου οὔτε τὰ σπλάχνα σας θά γίνουν τροφή τοῦ ἀδελφοῦ κόρακος ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκεῖ τήν κατοικίαν του.

Αὐτὰ εἶναι ἀρκετὰ διὰ νά καταπονεῖν τοὺς ἀθεοδείς καί ἀκατανοήτους ἐκείνους ἐφευρέτας μιᾶς χιμαίρας οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ δέν κατορθώνουν ποτέ νά κατανοήσουν τὴν σημασίαν τῆς περιλάμπρου καί σοφῆς ἐταιρείας τῶν Ἑλευθεροτεκτόνων διαδίδουν παιδαριῶδεις μύθους καί φαντασιώδη ψεύδη τὰ ὅπρια οὐδέποτε θά θελήσῃ νά παραδεχῇ ἕνας ἀνθρωποσμῆ ὕγια νόησιν.

Διὰ τοῦτο προθύμως θά δώσω μίαν ἐκτενέστερον περιγραφὴν τῆς ἐταιρείας τῶν Ἑλευθεροτεκτόνων εἰς ἀνθρώπους που ἔχουν τό χάρισμα τῆς ὀρθῆς κρίσεως καί ἀντιλήψεως. Διὰ νά καταστήσω αὐτὴν πλήρη, εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μου ἐπ' ἀνγκυ-
νες νά δώσω πληροφορίας σχετικὰς μέ τὴν προέλευσιν τοῦ ὀνόματός της, τὴν ἱδρυσίν της, τὸν σκοπὸν καί τὴν ὠφέλει-

άν της, τούς νόμους καί τās συνήθειας της, καί περί τών τελετουργιών αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν κατὰ τήν εἰσοδογὴν τών ὑποψηφίων, ὡς καί κατὰ τās καθημερινὰς συνεδριάσεις. —

Δέν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ περιγραφή αὕτη τήν ὁποῖαν ἔχω τήν δύναμιν καί τήν θέλησιν νά δώσω μέ τήν μεγαλυτέραν εἰλικρίνειαν, θά εἶναι ἀρκετή νά ἀπαιτήσῃ τās χίμαιρας μέ τās ὁποῖας προσπαθοῦν νά θέλξουν τὰ πνεύματα τών ἀνθρώπων καί νά διαλύσῃ τὰ σκοτεινὰ νέφη μέ τὰ ὁποῖα ἐπιζητοῦν νά ἀμαυρώσουν αὐτήν τήν σοφίην καί ἀξιαγάπητον ἐταιρείαν. Γνωρίζω καλῶς ὅτι αὐτοί οἱ ἴδιοι οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν μόνοι των καί διαδίδουν τούς μύθους τούτους, δέν τούς πιστεύουν οὔδέ κατ' ἐλάχιστον. — Σκοπός μου λοιπόν, δέν εἶναι νά βγάλω αὐτούς ἀπό τήν πλάνην. — Δέν εἶναι ἄλλως τε τόσον ἀπλοῦκοί ὥστε νά λατρεύουν τὰ εἰδωλα τὰ ὁποῖα ἔπλασαν οἱ ἴδιοι ἀπό ἀκάθαρτον καί ἀηδές ὑλικόν. Προχωρῶ εἰς τό προκείμενον:

Ὅσονδήποτε περιορισμένης ἀντιλήψεως καί μελαγχολικοῦ χαρακτήρος καί ἐάν εἶναι ἓνας ἄνθρωπος, ἐν τούτοις παρ' ὅλην τήν ἀνθρωποβοφίαν του αἰσθάνεται ὅτι ἀνήκει εἰς τήν κοινωνίαν. — Ἡ ἀκόρεστος ἐπιθυμία του νά ικανοποιήσῃ τήν ἀγνοίαν του καί νά κατασιγάσῃ τήν φιλομάθειάν του πρέπει νά θεωρηθῇ ὡς ἀποστόμωτική ἀπόδειξις. Κάθε βῆμα ποῦ ἐπιτελεῖ ἔχει ὡς αἷτιον τās παραρμήσεις αὐτάς. —

Διὰ τοῦτο πρέπει νά δεχθῶμεν ὅτι δέν ὑπάρχει καταλληλοτέρα διαπαιδαγώγησις ἀπό τήν ἀνθρωπίνην ἐπικοινωνίαν. Ἀναμφιβόλως τὰ βιβλία συντελοῦν κατὰ πολὺ πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἀντιλήψεως. Ἄλλα ἐπειδὴ εἰσέρχονται διὰ τῆς δράσεως εἰς τὸν ἐγκέφαλον, διὰ τοῦτο δέν προκαλοῦν τόσην ἐντύπωσιν ὅσον οἱ ἐμπνευσμένοι λόγοι ποῦ εἰσχωροῦν διὰ τῆς ἀκοῆς καί ὄχι μόνον πληροφοροῦν εὐκολώτερον τήν νόησιν ἀλλὰ καί ἐντυπώνονται πολὺ καλλίτερον. — Ἀκόμη καί ἂν ἀναγιγνώσκωμεν μεγαλοφώνως διὰ νά ἀκούσωμεν συγχρόνως, ἐν τούτοις μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐργάζονται καί ὁ ἀναγιγνώσκων ἀντιλαμβάνεται μόνον δι' αὐτῶν τῶν ὀργάνων, ἐκεῖνο ποῦ ἀναγιγνώσκει. — Τὰ ὦτα δέν συγκινοῦνται ἀπὸ τήν ἰδικήν μὲς ὁμιλίαν, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τήν φωνήν ἐνός ξένου στόματος ἡ ὁποία ἐντυπώνεται πληρέστερα. —

Ὅπως δέν εἶναι δυνατόν νά ἔλθωμεν μόνοι μας εἰς τό κόσμον τοιούτουτρόπως δέν δυνάμεθα καί νά αὐτοδίδαχθῶμεν. — Ἐάν θέλωμεν νά διδαχθῶμεν οἱ ἄλλοι πρέπει νά μᾶς διδάξουν. Ἕτε εἶναι οἱ μεταστάντες ποῦ μᾶς διδάσκουν μέ τὰ συγγράμματα των, εἴτε οἱ ζῶντες μέ προφορικούς λόγους, πάντως ἔχομεν ἀνάγκην ξένης βοηθείας.

Ποῦτος ἡ δύνατο νά φαντασθῇ ὅτι τοῦτο θά ἦτο ἡ ἀφορμὴ τῆς ὀνομασίας τοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ. Καί ὅμως εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο δέν ἔχει ἄλλην ἀρχαιότεραν ἢ πιθανότεραν προέλευσιν. — Ἀκολουθεῖ ἡ ἀπόδειξις ἀλλ' δέν πρέπει νά ἀνικήμετε ὅτι θά ἀποδώσωμεν εἰς τās λέξεις μέγιστα σημασίαν διὰ νά προσδώσωμεν λαμπράν

ετυμολογίαν εἰς ἓνα ὄνομα τό ὁποῖον προβάλλει ὡς πολύ ἀπλό καί συνειθισμένον - Ἀφίνω εἰς τοὺς πνευματώδεις συντάκτας τῶν γενεαλογικῶν μητρῶων παρόμοια συμφύματα, οἱ ὁποῖοι ἀπό μίαν μηδαμηνότητα ἢ μίαν ποταπότητα, πλάθουν καί δημιουργοῦν ἕναν πρώτης τάξεως εὐγενή. Αὐτοὶ οἱ ἀνόητοι λάτραι προσδίδουν εἰς τὰ ἐπὶ χρυσα δημιουργήματά των τοὺς τίτλους μιᾶς μακρᾶς γενεαλογίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως οὔτε μία σταγὼν αἵματος δέν ἔρυσεν εἰς τὰς φλέβας των.-

Ἐκ τούτου συμπεραίνω τὰ ἑξῆς Ἡ ἐταιρεία αὕτη οὐδέποτε θά ἀνεπτύσεται ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων, ἐάν δέν εἶχον ἀνεγερθῇ οἰκήματα χωρία καί πόλεις ὅπου τοὺς προσφέρεται ἡ εὐκαιρία νά συνοικοῦν. Αὐτὴ ὑπῆρξεν ἡ πραγματικὴ ἀφορμὴ ποῦ τὴν κατέστησεν ἐξυηρητικὴν, χρηστοθήν, ἀξιόπιστον, μέ μίαν λέξιν κοινωνικὴν. Τοιουτοτρόπως οἱ οἰκοδόμοι Ἰδρυσαν τὴν πρώτην ἐταιρείαν μέ σκοπὸν ὅπως ἐργασθῶν ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων.- Ἀσκοῦν μίαν τέχνην ἡ ὁποία θεωρεῖται ἡ παλαιότερα, ἡ πλέον συνετὴ καί ἡ πλέον ὠφέλιμος.- Τὴν ἀνήγαγον εἰς τοιαύτην περιωπὴν ὥστε νά γίνεται προσπάθεια καί ἀνυψωθῇ ὁ ἄνθρωπος μέχρις οὐρανοῦ.- Ἡ Ἀγία Γραφή τό πιστοποιεῖ ὅταν κἀμνεῖ λόγον διὰ τὸν ναὸν τῆς Βαβυλῶνος.- Αὐτό ἀποτελεῖ τέχνην ἡ ὁποία πολὺ δύσκολα ἐκτελεῖται χωρὶς βοηθούς.- Τὰ ποιήσιν ὅλκᾳ ὅλκᾳ ποῦ εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν δέν θά ἡδύναντο εὐχερῶς νά χρησιμοποιηθῶν, ἐάν εἷς καί μόνον ἄνθρωπος τὰ παεσκεύαζεν.- Ἡ ἀνοικοδόμησις θά ἀπαιτοῦσεν δυσβάστακτον ἐργασίαν καί κόπον ἐάν ὁ Τεχνίτης ἦτο ὑποχρεωμένος νά ἀνέρχεται καί νά κατέρχεται εἰς πᾶσαν στιγμὴν καί πάλιν νά ἀνέρχεται τὰ ἱερῶματα διὰ νά προμηθευθῇ τὰ ἀναγκαῖα ὕλκᾳ.

Εἰς τὴν λέξιν "τέκτων" προσετέθη καί ἡ προσωνυμία "ἐλεύθερος" οὕτως ὥστε ἡ ἐταιρεία ἡ ὁποία φέρει τό ὄνομα αὐτό νά διακρίνεται ἀπὸ τὴν συντεχνίαν τῶν ἀμαθῶν οἰκοδόμων.- Αὐτοὶ ἀσκοῦν ἔργον ταπεινόν καί ἀσήμαντον ἀποκλειστικῶς δέ μηχανικόν καί στέκουν πολὺ χαμηλότερον ἀπὸ τοὺς ἐλευθεροτέκτονους οἱ ὁποῖοι ἔχουν μόνον εὐγενεῖς καί ἀξιοπρεπεῖς ἀσχολίας καί ὡς μόνον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν τέρψιν καί ἐξύψωσιν τοῦ πνεύματος.

Ἐν ὀλίγοις διὰ νά συμπληρώσω τὴν περιγραφὴν μου ἐπὶ τῆς ὀνομασίας, αὐτῆς μέ μίαν ἀντιπαραβολὴν πρὸς τοὺς οἰκοδόμους, ἀρκεῖ νά εἶπω τὰ ἑξῆς: ὅπως ἡ συντεχνία τῶν οἰκοδόμων φροντίζει διὰ τὴν ἄνεσιν καί τό συμφέρον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τοιουτοτρόπως καί ἡ ἐταιρεία τῶν ἐλευθεροτεκτόνων Ἰδρύθη πρὸς τὸν σκοπὸν νά προαγάγῃ τὰς ἀρετὰς τοῦ πνεύματος.- Ἐξ αὐτοῦ διαφαίνεται ἐν συντομίᾳ, ἡ διαφορὰ ὅπως καί ἡ σχέσις ἢ καί ἡ συμφωνία αὐτῶν τῶν δύο ἐταιρειῶν καί ἡ προέλευσις τῆς ὀνομασίας των.- Ἐπ' αὐτοῦ θά κρίνῃ καλλίτερον ὁ ἀναγνώστης ἐξ ὅσον μνημονεύω εἰς διάφορα σημεῖα τῆς παρούσης.

Ἡ Ἐταιρεία περὶ τῆς ὁποίας θά ἀρχίσω τώρα νά ὀμιλῶ συνεστήθη κατὰ τό ὑπόδειγμα παρομοίων μυστηριακῶν ὀργανώσεων αἱ ὁποῖαι εἶχον

ιδρύθη εἰς τὴν Ρώμην, τὰς Ἀθήνας, τὴν Λακεδαίμονα, καὶ λοιπὰς πό-
λεις ὅπου εἶχον ἀντίση αἱ Τέχναι καὶ αἱ ἐπιστήμαι. - Ἀλλὰ ὡς βάσις
δὲν ἐλήφθη καμμία ἐκ τῶν ἑταιρειῶν ἐκείνων αἱ ὅποται ἐβλάστησαν ἀ-
πὸ τοὺς κόλπους τῆς Εἰδωλατρικῆς Ρώμης διὰ λόγους θρησκευτικούς ἢ
Πολιτικούς καὶ σκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτο νὰ ἐκνευτεύουν τοὺς Θεοὺς νὰ
διαφυλάττει τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, τὸν Αὐτοκράτορα, ὡς καὶ τὴν Ρωμαϊκὴν Σύγ-
κλητον, καὶ τὸν λαόν, καὶ ὅπου προσέφερον ἀναθήματα καὶ θυσίας. Τοι-
οῦτου εἵδους ἑταιρεῖαι ἦσαν ἡ FRATRUM ARVALIUM (σύλλογος ἱερέων τῆς
Ἀγροτικῆς Ρωμαϊκῆς Θεότητος Δρᾶ - Δία) ἢ SOCIORUM TITIANORUM (ἀδελ-
φότης ἀριστοκρατικὴ ἀπὸ ἱερεῖς ἀφιερωμένους εἰς τὸν Τίτον Τάτιον τὸν
Σαβίνον) ἢ AUGUSTALIIUM (ἀποτελούμενη ἀπὸ ἑταίρους ἱερεῖς οἱ ὅποτοι
εἶχον ὡς ἀποστολὴν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς λατρείας τοῦ Αὐγούστου) ἢ
FLAVIANORUM (παραπλήσιος ἀδελφότης πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς Φλαβίας Φι-
λίας) ἢ ANTONINIANORUM (παρεμφερὲς ἀδελφότης). Ὁ ἐλευθεροτεκτονισ-
μὸς δὲν προέρχεται ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἑταιρείας καὶ ἂν ὁ ἀναγνώστης ἤθε-
λεν διανοηθῇ κατὰ παρόμοιο τότε θὰ ἐσχημάτιζεν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν
περὶ τῆς ἀξιολόγου αὐτῆς ἑταιρείας. -

Πολύ ὀλιγώτερον προτίθεμαι νὰ μιλήσω δι' ὠρισμένας ἑταιρείας ποῦ
ιδρύθησαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ρωμαίους καὶ ποῦ σκοπὸς τῶν ἦτο
νὰ τέρψουν τὸ πνεῦμα μὲ λουκούλαια γεύματα κατὰ τὰ ὅποτα ἔτρωγαν
καὶ ἔπιναν κατὰ κόρον. - Αὐτὰ δὲν ἦσαν τίποτε περισσότερον παρά αἱ ἐ-
ορταὶ τοῦ Βάνχου τὰς ὁποίας οἱ Ἀθηναῖοι ὠνόμαζαν "ΣΥΜΠΟΣΙΑ", οἱ Λα-
κεδαιμόνιοι "ΣΥΣΣΗΤΙΑ" οἱ δὲ ἄλλοι "Ἕλληνες" ΣΥΝΔΕΙΨΙΑ καὶ ΣΥΜΠΟΣΙΑ"
οἱ δὲ Ρωμαῖοι, CONVIVATIONES, δηλαδή συνεστιάσεις. - Ἐπειδὴ ὅλαι αὐ-
ταὶ αἱ ἑταιρεῖαι, αἱ ὅποται εἶχον ὡς μόνον σκοπὸν νὰ διαφθεύουν τὰ
ἦθη διὰ τοῦ κορεσμοῦ τῶν παθῶν ἦσαν ἐπιζήμιοι εἰς τὴν δημοσίαν τά-
ξιν καὶ εὐημερίαν, διὰ τοῦτο εἶχον ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ νόμου.

ΣΥΜΠΟΣΙΑΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ὁ Συγγραφεὺς τῆς παρούσης ἀπολογίας ἀναφέρει ὅτι ἡ ἑταιρεία τῶν ἐ-
λευθεροτεκτόνων οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὰς ἐορτάς τοῦ Βάνχου τὰς ὁ-
ποίας οἱ ἄρχαοι Ἕλληνες ὠνόμαζον "ΣΥΜΠΟΣΙΑ". Ἐν τούτοις ἐν συνε-
χεῖα μᾶς βεβαιώνει ὅτι, αὕτη ιδρύθη κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν "ΣΥΜΠΟΣΙΩΝ"
ποῦ περιγράφει ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ξενοφών (τὰ ΣΥΜΠΟΣΙΑ δηλ. τῶν πνευμα-
τικῶν ἀνθρώπων ποῦ ἐγίνοντο ἀπὸ ὠρισμένας ἀδελφότητος, ἢ μυστηριακὰς
ὀργανώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὡς γνωστὸν, ἀνήσαν ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ πνεύ-
ματα, καὶ ποῦ σκοπὸς τῶν ἦτο ἡ πνευματικὴ καλλιέργεια, καὶ ἐξόφωσις). -

Καθ' ὅμοιον τρόπον ὁ Συγγραφεὺς ἀναφερόμενος εἰς τὰς CONVIVATIONES
(συνεστιάσεις) τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, λέγει ὅτι, ἡ ἑταιρεία τῶν ἐλευθε-
ροτεκτόνων οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὰς ἐορτάς τοῦ Βάνχου, κατὰ τὰς ὁ-
ποίας ὁ ὄχλος ἐπεδίδετο εἰς καλοφαγίαν καὶ οἶνοποσίαν, κατὰ τὸ ὑπό-
δειγμα τῶν ἀρχαίων Βακχικῶν ὀργίων. Ἐν τούτοις μᾶς βεβαιώνει καὶ πάλ-
ιν, ὅτι αὕτη ιδρύθη κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν CONVIVATIONES ποῦ περιγρά-

φονται από τόν Κικέρωνα εἰς τόν Κάτωνα. -

Ὅπως λοιπόν κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν ὑπῆρχον τὰ ΣΥΜΠΟΣΙΑ τῶν Βασιλικῶν ἑορτῶν, ἀφ' ἑνός, καὶ τὰ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ, ποῦ μᾶς εἶναι γνωστά ἀπὸ τοὺς διαλόγους τοῦ Πλάτωνος, οὕτω καὶ ἐπὶ Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς ὑπῆρχον αἱ CONVIVATIONES τῶν Βασιλικῶν ἑορτῶν καθὼς καὶ αἱ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ CONVIVATIONES τῶν ἀδελφοτήτων ποῦ περιγράφει ὁ Κικέρων. -

Κατὰ τὸν Συγγραφεὰ λοιπόν τῆς ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ καὶ ἡ ἑταιρεία τῶν ἐλευθεροτεκτόνων, ἰδρύθη σύμφωνα πρὸς τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐταιρειῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς. Εἶναι προφανές ὅτι καὶ ὁ Κάτωνας (τὸν ὁποῖον ὁ Συγγραφεὺς θεωρεῖ ὡς πρῶτον ἐλευθεροτέκτονον) ἀνήκεν εἰς τὴν ἑταιρείαν τῆς κατηγορίας αὐτῆς, ὅπου σύμφωνα πρὸς τοὺς λόγους τοῦ τοῦ ὁποῦ μᾶς ἀναφέρει, ὅπως θά' ἴδωμεν καὶ τοὺς ὁποῦ οὓς χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Κικέρωνα διῆλθεν τὰς καλλιτέρας στιγμὰς τῆς ζωῆς του. -

Τὰ ἀνωτέρω πιστοποιοῦνται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι αἱ πρῶται Στοαὶ ποῦ ἰδρύθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μετὰ τὸ 1717, ἐλειτούργησαν κατὰ τὸ σύστημα τῶν ΣΥΜΠΟΣΙΩΝ. Δηλαδή ἐντὸς μιᾶς αἰθοῦσης μὲ μίαν τράπεζαν, περὶ τῆς ὁποίας ἐκάθοντο οἱ ἀδελφοὶ συζητοῦντες ἐπιστημονικὰ καὶ φιλοσοφικὰ θέματα ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας, (καὶ τρεῖς τῆς ἐβδομάδος) ἐνῶ συγχρόνως ἔτρωγον καὶ ἔπινον. -

Ἡ πεπολῆσις τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅτι: "ὁ Πυθαγόρας καὶ ὁ Πλάτων καθὼς καὶ αἱ Ἀκαδημαῖαι τοῦ ἀρχαίου κόσμου ὑπῆρξαν οἱ θεμελιωταὶ πάσης Μασονείας" ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὸ Τυπικὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, σύμφωνα πρὸς τὸ ὁποῖον οἱ ἀδελφοὶ ἔλεγαν: " Ἀς ὑμνήσωμεν καὶ ἅς μνησθῶμεν τὸν Κάτωνα, ἅς τιμήσωμεν τὸν Πλάτωνα, τὸν Σωκράτην, καὶ τὸν Εὐνοφῶντα ".

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ

(συνέχεια τοῦ κειμένου)

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡς δεδομένην τὴν καταγωγὴν τῆς ἑταιρείας τῶν ἐλευθεροτεκτόνων δὲν ἔχουν ἀντιμετώπιση ποτέ τοιαύτην ὕβριν. - Εἰς αὐτὴν τιμῶνται οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι. Ἡ τροφή τοῦ σώματος δὲν εὐρίσκεται ἐκεῖ τόσο ἀφθονος καὶ ἐξαιρετος ὅσον ἡ τοῦ πνεύματος τέρονται δὲ περισσότερο διὰ μίαν ὥραιαν σκέψιν ἢ μίαν φυσικὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν ἀπόδειξιν αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς φυσικῆς ἐνεργείας παρὰ διὰ τὰ καλομαγειρευμένα φαγητὰ καὶ τὸ καλλίτερον κρασί. - Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι τόσο ἡρεμος ὥστε οὐδέποτε ὑπερβαίνει κανεὶς τὰ ὅρια τῆς λογικῆς τῆς εὐγενείας καὶ τῆς λιτότητος.

Αἱ ἑταιρεῖαι αὗται προστατεύονται ἀπὸ τοὺς θεοὺς καὶ εἶναι ἀρεσταὶ εἰς τοὺς ἄνθρώπους. - Ἐκεῖ συμπεριφέρονται μὲ τέτοια κατανόησιν καὶ ἐγκαρδιότητα ἀνταξίαν τῆς ἑταιρείας εἰς τὴν ὁποίαν γίνονται δεκτοί. Ὁ Ζεὺς ὠνομάσθη προστάτης των διότι ὑπῆρξεν ὁ θεμελιωτὴς τοῦ κανο-

νισμοῦ καὶ τῆς Νομοθεσίας των. - Ἄρκει νὰ ἀναγνώσῃ κανεὶς τὸν Πλού-
ταρχον διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὑπῆρξαν πολὺ ἀγνότεροι καὶ εὐγενέστεροι ἀπὸ
ἐκείνην ποῦ ὁ Ἑρμογένης ὠνόμασεν "Σωκρατικὴν Φιλοξενίαν" τὴν ὁποί-
αν ὁ Πλάτων καὶ ὁ Ξενοφών, οἱ διακεκριμένοι αὐτοὶ μαθηταὶ τοῦ Σωκρά-
τους μᾶς περιγράφουν. -

Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀνήκει ἡ καλὸς τυχεὶς ἑταιρεία εἰς τὴν ὁποί-
αν ὁ Κάτων διήλθεν τὰς πλέον εὐχαρίστους στιγμὰς τῆς ζωῆς του. Ἴδού
οἱ λόγοι του τοὺς, ὁποῖους χρεωρτοῦμεν εἰς τὸν ΚΙΚΕΡΩΝΑ.

"Απὸ τὴν ἐποχὴν ποῦ ιδρύθησαν αἱ ἀδελφότητες (λέγει ὁ
σοφὸς οὗτος Κήνωρ) ἀπὸ τὸν καίρον δηλαδὴ ποῦ ἡμῶν θησαυρο-
φύλαξ, συνέτρωγα πάντοτε μὲ ἀδελφούς. Συγκινητῶνόμεθα λοι-
πὸν σὸ ἴδιο τραπέζι, καὶ μάλιστα στὰ γεύματά μας βασίλευε
ἡ μεγαλυτέρα ἐγκράτεια, ἐπειδὴ δὲ ἡ νεανικὴ ζέσις, κατη-
νάζετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν διὰ τοῦτο ἐξυπηρετούμην ὀ-
λιγώτερον μὲ τὰ φαγητά, καὶ περισσότερον μὲ τοὺς λόγους
τῶν φίλων μου, οἱ πρόγονοί μας ὠνόμαζον τὰς συγκινητῶσεις
αὐτὰς CONVIVATIONES ποῦ σύμφωνά πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, τῆς
λέξεως σημαίνει ὅτι πράγματι ἔζων συντροφικά, ἐνῶ, ἡ ἀντι-
στοιχὸς Ἑλληνικὴ λέξις ΣΥΜΠΙΩΣΙΑ δὲν εἶναι τόσο ἐπιτυχὴς
καθόσον σημαίνει μόνον ὅτι ἐτρώγα καὶ ἐπιναν ἀπὸ κοινοῦ.

Ὁ Συγγραφεὺς παραπέμπει εἰς τὸν ΚΙΚΕΡΩΝΑ LIB. DE SENECTUTE
Κεφ. 13, παραθέτει δὲ καὶ τὸ πρωτότυπον λατινικὸν κείμενον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Ὁ Κάτων ὁ Πρεσβύτερος ἔζησεν τὸ 234 π.Χ. καὶ ὑπῆρξεν ἄνθρωπος τόσο
αὐστηρῶν ἀρχῶν καὶ τοιαύτης ἀξίας ὥστε τὸ ὄνομά του κατέστη συνώνυ-
μον πρὸς τὸν ἐνάρετον καὶ σοφὸν ἄνδρα. -

Ὁ Κικέρων ὁ ὁποῖος ἔζησεν τὸ 106 - 43 π.Χ. ὑπῆρξεν θαυμαστής τοῦ
Κάτωνος, εἰς ἓνα δὲ ἀπὸ τοὺς περιφήμους διαλόγους του ἔδωκε τὸ τίτλον
"ΚΑΤΩΝ" ἢ "ΠΕΡΙ ΓΗΡΑΤΟΣ".

Ὁ Συγγραφεὺς τῆς παρούσης Ἀπολογίας μνημονεύει τὸν Κικέρωνα ὁ ὁ-
ποῖος μισὸν αἰῶνα περίπου πρὸ Χριστοῦ ἀναφέρει τὴν ὑπαρξίν ἑταιρείας
ἐλευθεροτεκτόνων καὶ μᾶς δίδει τοιοῦτότρόπως τὴν πρώτην ἱστορικὴν
ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως ἐλευθεροτεκτονισμοῦ εἰς τόσο ἀπομεμακρυσμέ-
νην ἐποχὴν. -

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ

(συνέχεια τοῦ κειμένου)

" Ἡ χαρὰ τῆς συνομιλίας (λέγει εἰς ἄλλο σημεῖον ὁ Κάτων)
μοῦ γάνει εὐχάριστον ἐνα γεῦμα ἀκόμη καὶ ἂν διαρκεῖ πολὺ.
Μοῦ ἀρέσουν πολὺ αἱ συνεστιάσεις ποῦ ιδρύθησαν ἀπὸ τοὺς

21
προγόνους μας. Ἡ ὁμιλία τοῦ ἐκφωνεῖ ὁ Πρόεδρος τοῦ συμ-
ποσίου με τὸ ποτήρι ἀνά χειράς κατὰ τὴν παλαιάν συνήθειαν,
μέ αὐτὰ τὰ μικρὰ ποτήρια ποῦ μόλις βρέχουν τὸν λάρυγγα, ὅ-
πως εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ Ξενοφώντος αὐτὰ τὰ γεύματα ποῦ
γίνονται στὸν ανοικτὸν ἀέρα, τὸ καλοκαῖρι, στὸν ἥλιο ἢ κον-
τὰ στή φωτιά τὸν χειμῶνα, αὐταῖ εἶναι αἱ προτιμήσεις μου
καί μένω πιστός εἰς αὐτάς. Κατὰ τὰς συναντήσεις μου μέ τούς
Σαββίνους καθημερινῶς οἱ γείτονές μου καί ἐγώ, ἐνῶ συζητοῦ-
μεν διάφορα θέματα παρατείνουμε τὰ γεύματά μας ὅσον τὸ δυ-
νατόν περισσότερο, ἕως ἀργά τὴν νύκτα".

Ὁ Συγγραφεὺς παραπέμπει εἰς τὸ ἴδιον σύγγραμμα τοῦ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ
LIB. DE SENECTUTE Κεφ. 14 καί παραθέτει πάλιν τὸ πρωτότυπον λατι-
νικὸν κείμενον. -

(συνέχεια τοῦ κειμένου)

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ καθίσταται φανερόν ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, εἰς τὴν
πρωτεύουσαν των Ἰδρυθεῖσα ἐταιρεία τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ἦτο μὴ
γυρὶς σοφῶν καί συνετῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἔζων κατὰ τοιοῦτον τρόπον
ὥστε οὔτε τὸν θάνατον ἐφοβήντο, οὔτε τὴν ζωὴν περιεφρόνουν, καί ἡ-
χολοῦντο περισσότερο μέ τὰς τέχνας καί τὰς ἐπιστήμας τὰς ὁποίας ἐ-
ρευνοῦσαν ἐκεῖ, παρὰ μέ τὰ ἐπικεντὰ φαγητά. - Ἡ κοσμικὴ σοφία των δέν
ἦτο οὔτε πολὺπλοκος, οὔτε σποτεινὴ, οὔτε ἀμφίβολος. - Οἱ θεμελιώδεις
κανόνες τῆς γίνονται ἀντιληπτοὶ εὐθὺς μέ τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδριάσε-
ως καί δέν λησιμονοῦνται οὐδέποτε, διότι κάθε τι ποῦ λέγεται καί λαμ-
βάνει χώραν ἐκεῖ, ἔχει τὸν σκοπὸν του. Ἐπ' αὐτοῖς ἀφιερῶμεν ὀλίγας
γραμμὰς:

Ὅλα τὰ ἐγνώσιμα πράγματα ἀποτελοῦν μέρος, ἑνὸς μοναδικοῦ ὄντος
καί αὐτὸ τὸ μοναδικὸν ἀνευρίσκεται εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ πράγματα.
Αὐτὸ τὸ ὅποῖον ὀνομάζομεν τὸ "πᾶν ἐν παντί" εἶναι ὁ Θεός, ὃν αἰώ-
νιον ἄπειρον καί πάνσοφον. Μέσα εἰς αὐτὸ τὸ πᾶν ζῶμεν, εὐρισκόμεθα
καί κινούμεθα. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ Παντός προέρχεται τὸ κάθε τι καί εἰς
αὐτὸ ἐπιστρέφουν ὅλα. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τέλος τὴν αἰτίαν καί τὸν σκοπὸν
ὅλων τῶν πραγμάτων. Ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν βασίζον-
ται ὅλαι αἱ κρίσεις των καί τὰ συμπεράσματά των. -

Οἱ ἀδελφοὶ ἀποβάλλουν τὴν σχολαστικότητα καί τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην
καί παρουσιάζουν ἓνα χαρούμενον καί φωτεινὸν πρόσωπον. Ἐρευνοῦν μέ
θάρος καί ταπεινοφροσύνην χωρὶς ἐγωϊσμόν καί προηατάληψιν τὰ πρωταρ-
χικὰ αἰτία τῶν πραγμάτων προσπαθοῦντες νά ἐνισχύσουν τὰς ἀντιλήψεις
τῆς νοήσεως διὰ τῆς ὁρθῆς καί πειστικῆς ἐμπειρίας καί νά διατηρήσουν
τὴν ζωτικότητα τοῦ πνεύματος χωρὶς φόβον νά παρασυρθοῦν ἀπὸ τὴν ἡδυ-
πάθειαν, χωρὶς νά χάσουν τὸ ἔδαφος ποῦ πατοῦν, χωρὶς νά συγμινούν-
ται ὑπερβολικὰ ἀπὸ τὰς θλίψεις ἢ νά καταλαμβάνονται ἀπὸ τὴν μελαγ-

χολίαν.-

Εἶναι ὅλοι ἴσοι καὶ ὀνομάζονται ἀδελφοί, σύντροφοι φίλοι.- Ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ὁ φθόνος, ἡ ζηλοτυπία καὶ οἱ φιλονικεῖες δέν ἔχουν θέσιν εἰς τὰς συγκεντρώσεις των - Ἐκεῖ δέν εὐρίσκει κανεὶς ἄλλο, εἰμὴ ἐπιστήμην φιλομάθειαν, εὐγενεῖς καὶ εἰλικρινεῖς τρόπους τοὺς ὁποίους ἐγὼ ὀνομάζω, ἀληθινὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην, χάριν τῆς ὁποίας δοκιμάζονται ἥρωϊκῶς. Ἐπ' αὐτοῦ θά ἔχω τὴν εὐκαιρίαν νά ἑμιλήσω καὶ ἄλλαχού.. Πάν ὅτι λέγεται ἢ ὅτι γίνεται ἀντικείμενον στοχασμοῦ, ἔχει ὡς ἀντιστάθμισμα τὴν ἀγιότητα, καὶ ἐρευνᾶται μέ ἄκραν αὐστηρότητα.- Ἐπειδὴ εἶναι ἀπηλλαγμένοι προκαταλήψεων ἀπέναντι ζώντων καὶ νεκρῶν, διὰ τοῦτο δέν ὁμνῶν εἰς τοὺς λόγους μερικῶν διδασκάλων, ἐάν μοῦ ἐπιτρέπεται νά ἐκφρασθῶ κατ' αὐτόν τόν τρόπον.- Σκοπὸς των εἶναι ἡ ἀλήθεια, καὶ ὁδηγὸς ἡ σύνεσις κατὰ τὴν ἐρευναν τῆς ἀληθείας.-

Ποῦτος ἀναγνωρίζει τοὺς ἑλευθεροτέκτονους ὑπὸ τὰς ἰδιότητες ταύτας ἐάν θελήσῃ νά τοὺς συγκρίνῃ πρὸς ὅτι εἶχεν πρὸ ὀλίγου φαντασθῇ.- Τό βέβαιον εἶναι ὅτι οἱ κατοικοῦντες εἰς τό Λονδίνον διακρίνονται ἀπὸ τὸν ὅλον χαρακτήρα των.- Εἶναι δυνατόν αὐτοὶ οἱ ἐξαίρετοι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μόνον μέ θεμελιώδη καὶ σοβαρά πράγματα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, νά συγκρίνονται μέ τοὺς τυχοδιώκτας ἐκείνους Καβαλιστάς καὶ τοὺς δεισιδαίμονας ὁπαδοὺς τῶν σημείων καὶ ἀριθμῶν καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἄξια περιφρονήσεως ὑποκείμενα τὰ ὁποῖα ζοῦν μέσα εἰς τὴν πλάνην καὶ ὑποδοῦλῶνονται τελείως εἰς τὰ βιβλία τῆς Μαύρης Μαγείας τοῦ Ἑβραίου Ταλμούδ, καὶ τὰ σχέδια καὶ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀνοήτων ἀστρολόγων.- Ἄς κριθῇ τώρα ἡ κακὴ ἀντίληψις τῶν ζωγράφων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔδωσαν τοσοῦτον ἀθλίαν εἰκόνα τοῦ ἑλευθεροτεκτονισμοῦ ἀλλὰ ἄς κριθῇ ὁμοίως ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ οἰκοδομήματος, πόσον ἡμπορεῖ νά ὠφεληθῇ κανεὶς ἐξ αὐτοῦ.-

Δέν ζητῶ νά ἀποδείξω ὅτι ἡ πνευματικὴ τέρψις ἴσταται πολὺ ὑψηλότερον τῆς αἰσθησιακῆς ἡδονῆς, ὅσον καὶ ἡ ψυχὴ ὑπεράνω τοῦ σώματος. Αὐτό εἶναι εἰς ὅλους γνωστὸν καὶ ὁσονδήποτε φιλήδονοι καὶ αἰσθησιακοὶ καὶ ἂν εἶναι οἱ ἄνθρωποι, μολαταῦτα ἀντιλαμβάνονται καλῶς ὅτι εἶναι πλασμένοι δι' ἀγνωτέρας ἀπολαύσεις καὶ ὄχι διὰ χονδροειδεῖς. Τό ποτόν τό ὁποῖον συνοδεύει τὴν συνήθη των διασκέδασιν ἢ τοὺς παρεκλογαί κατὰ πόδας, πρέπει νά τοὺς κάνῃ νά συναισθανθοῦν ὅπως ἰδιαίτερα, ὅτι αὐτό δέν πρέπει νά θεωρεῖται ὡς ἀπόλαυσις τοῦ ἱκανοποιεῖ τὰς αἰσθήσεις καὶ τὰς ἀδυναμίας των περιορίζονται μόνον εἰς αὐτό χωρὶς νά σκέπτονται ὅτι ἀρμεῖ νά κάμουν ἓν βῆμα διὰ νά εὗρουν πολὺ ἀγνότερες καὶ πολὺ διαρκέστερες ἀπολαύσεις ποῦ ἡ ἀναζήτησις των εἶναι πολὺ πλέον εὐχάριστος ἀπὸ τὴν οἰνοποσίαν.-

Ἡ φιλαυτία τῶν ἑλευθεροτεκτόνων δέν εἶναι μόνον ἔκρως ἐνλεπτυσμένη ἀλλὰ καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῆς γίνεται μέ τὴν μεγαλυτέραν χάριν. Ἡ εὐτυχία των δέν στηρίζεται εἰς τυχαῖα περιστατικὰ ἢ εἰς ὠρισμένα πράγ-

70
ἀλλὰ μάλλον ὡς κατὰ δυσάρεστον. Μολαταῦτα ἐπειδὴ τό εὐρίσκουν μέ εὐκολίαν καὶ ἡ ἀπόλαυσις

ματα τά ὅποια θά ἔπρεπε νά ἀναζητοῦν ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ των. - Ἀλλά τήν εὐρίσκουν εἰς τὰ ἰδιὰ των τὰ αἰσθήματα, καί αἱ συγκινητρώσεις των χρησιμεύουν μόνον διὰ νά ἐνισχύονται μεταξύ των εἰς αὐτό. - Μπορεῖ νά τοὺς παρομοιάσῃ κανεὶς (μέ ἀναμμένα κάρβουνα: τὰ ὅποια ὅλα μαζί συγριματοῦν τήν θερμότητα καλλίτερα, παρά εἰάν ἦσαν διασκορπισμένα. -

Εἰς τήν ἐταιρείαν των διδάσκονται πῶς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νά μεταχειρίζεται τὰ πλάσματα, διὰ νά εἶναι ὄχι μόνον εὐάρεστος καί σοφός, ἀλλά καί διὰ νά ᾖ εὐτυχής καί εὐχαριστημένος. Δέν συγκινοῦνται ἀπὸ ἀξιώματα πλούτη, καί αἰσθησιακῶς ὀρέξεις. - Ὡς γενναῖοφρονες ἐπικουρίοι τοποθετοῦν τήν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς εἰς τήν τέρφιν τοῦ πνεύματος, ὅπου τὰ ἐνάντια παραδείγματα καί αἱ συνήθειαι λογίζονται ὅτι αὐτῶν ὡς κινῆτρα. - Δέν διατρέχουν τόν κίνδυνον νά διαφθαροῦν συγχρωτιζόμενοι μέ τόν πολύν ὄχλον καί μέ τοὺς ἀδιορθώτους οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν τόν δρόμον τους καί ἀπομακρύνονται ἀπὸ τόν προορισμόν τους. Ὅμιλοῦν ὅπως οἱ κοινοὶ θνητοὶ ἀλλά σκέπτονται ὅπως οἱ σοφοί. -

Αὐτοὶ οἱ πραγματικοὶ ἄδελφοί δέν ἔχουν μυστικά μεταξύ των, ἀλλά ἔχουν πάντοτε ὅτι ὅφιν των, ἀνόμη καί οἱ κατώτεροι μαθηταί, τὸ ἐξῆς ῥητόν τοῦ Κινέρωνος τὸ ὅποτον καί ἀποτελεῖ τήν κατεθυντήριον γραμμήν τῆς συμπεριφορᾶς των:

"Τὸ ὄντι, ἡ φιλοσοφία (λέγει ὁ συγγραφεὺς οὗτος) δέν δέχεται παρά ἓνα πολὺ μικρὸν ἀριθμὸν κριτῶν καί ἀποφεύγει σκοπίμως τὸ πλῆθος ποῦ τήν βλέπει μέ υποψίαν καί τοῦ εἶναι τόσον πολὺ μισητῇ, ὥστε εἰάν εὐρίσκεται κάποιος νά τήν λογοκρίνῃ εἰς καθετὴ ποῦ λέγει, θά εἶχε μέ τὸ μέρος του τόν ὄχλον, - καί εἰάν ἐσκέπτετο νά προσβάλλῃ τήν διδασκαλίαν τῆς ἀκαδημίας θά εὐρίσκειν ὡς κυριωτέρους του συμπαραστάτας τοὺς φιλοσόφους ὅλων τῶν ἄλλων σχολῶν". -

CICERO DE DIVIN LIB. 2 C. 8,9. TUSCULAN LIB. 2 CAP I.

Τοὺς συνιστᾶται νά ἐγκαταλείψουν τήν ὁδὸν τῆς συνηθείας καί νά ἀκολουθήσουν τήν σύνεσιν διὰ νά μὴν τύχῃ καί ἐξυψώσουν μίαν τυφλήν θεότητα ἣτις εἶναι ἀναξία τοῦ ὀνόματός της. Συγχρόνως τοὺς κάμουν νά ἀναγνωρίσουν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὀρθὸς τρόπος νά ζοῦν ἁρμονικῶς μέ τὸ πεπωμένον των οἰονδήποτε καί ἂν εἶναι αὐτό. - Πρέπει κηρύσσουν τέλος νά ἀποβάλλεται ἀπὸ τήν καρδίαν σας τήν νοσηρὰν φιλοδοξίαν καί τόν κακὸν φθόνον, νά περιφρονῆτε τήν παροδικὴν δόξαν, ἡ ὅποια δέν μᾶς καθιστᾷ ἀθανάτους, οὔτε μᾶς χαρίζει μακροήμερευσιν, νά διάγετε βίον ἡρεμὸν, καί νά ἀδιαφορεῖτε δι' ὅλα. - Εἰς μίαν τῶν εὐχάριστον κατάστασιν θά ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους τοῦ ΒΙΡΓΙΛΙΟΥ:

"Χαράστον ὅπου μπόρεσε νά μάθῃ τίς αἰτίες
 ἀπ' ὅλα καί ποῦ ἐπέταξε στά πόδια του τόν κάθε
 φόβο, τήν ασυγκίνητη τήν Μοῖρα καί τόν κρότο τοῦ Ἀχέοντα "

VIRGILIUS GEORGIC LIB. 2 v. 490

Κατά μετάφρασιν εἰς τήν Ἑλληνικήν Κων. Θεοτόκη

Αὐτά εἶναι μικρά δείγματα τῶν ἀρετῶν τὰς ὁποίας συναντᾷ κανεῖς
 εἰς τήν ἑταιρείαν τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ὅπου αἱ σαρκιναί ἐπιθυμίαι
 καί τὰ πάθη δέν ὑπολογίζονται. Ἀπ' αὐτό μποροῦμε νά συμπεράνουμε
 ὅτι ἡ δύναμις τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν ποῦ ἐπραγματεύθημεν καί ἡ ἄσκη-
 σις τῶν, ἀποτελεῖ τόν ἀληθῆ προορισμόν τῶν ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπαλλα-
 γή τῶν ἀπὸ τήν τυραννίαν καί τήν πλάνην τῶν ἐγκοσμίων, διὰ νά δυνη-
 θεῖν νά εὗρουν προστασίαν κάτω ἀπὸ τὰ πτερὰ τῆς ἐλευθερίας καί τῆς
 ἀληθείας.

Διὰ νά θριαμβεύσουν αἱ δύο αὐταὶ ἀρχαὶ συνέρχονται εἰς τὰς Στοάς
 τῶν ὅχι ὅμως διὰ νά ἀνασυστήσουν τὰς Βακχικάς ἑορτὰς τῶν ἱπποτῶν τοῦ
 Κυπέλλου (ὑπονοεῖ τό λεγόμενον "Τάγμα τῶν ἱπποτῶν τῆς Μέθης" τό
 ὅποτον εἶχεν ἰδρυθῇ εἰς τήν Τουλούζην) ἢ τὰς εὐθυμίας τῶν τραγοπό-
 δων καί φυγοκόσμων, οἱ ὅποιοι συνέρχονται ὑπὸ τό φῶς τῆς Σελήνης κα-
 τὰ τήν ἐποχὴν τῶν ἡλιοστασιῶν διὰ νά τέρψουν τόν κενόν καί ἄρρωστον
 αὐτῶν ἐγκέφαλον μέ τὰς ἐξωφρενικότητάς τῶν. (ὑπονοεῖ τό Τάγμα τῶν
CARPENTERS ἢ **RATIER** δηλ. "Τραγοπόδων ἢ Μυοθηρῶν" τό ὅποτον εἶχεν
 ἰδρυθῇ εἰς τό **LANGUEDOC** τῆς Γαλλίας). Δέν ἔχουν ἐπίσης καμμίαν σχέ-
 σιν μέ τὰς συγκεντρώσεις τῆς **CALOTTE** ὅπου ἐπιτρέπεται νά ψέγουν
 καί νά σατυρίζουν, μέ δεικτικὴν ποῦ προσβάλλει καί τὰ πιό εὐγενῆ
 πράγματα, (ἐδῶ ὑπονοεῖ τό λεγόμενον **REGIMENT DE CALOTTE**, "Τάγμα τῆς
 Καλόττας" τό ὅποτον ὑπῆρξεν μία εὐτράπελος ὁργάνωσις ἰδρυθεῖσα ἀπὸ
 στρατιωτικούς καί αὐλικούς τό 1702 εἰς Παρίσιους. Σκοπὸς του ἦτο νά
 ἀντιδράσῃ ἐναντίον τοῦ πνεύματος τῆς Μελαγχολίας ποῦ ἐπεκράτει εἰς
 τήν βασιλικὴν αὐλὴν μέ τήν εὐθυμίαν καί τήν σάτυραν. Εἶχεν δέ μεταξὺ
 τῶν ἐμβλημάτων του μίαν ἀργυρὰν σελήνην καί ἓνα χρυσοῦν ἥλιον. Τό
 τάγμα αὐτό διεκρίθη διὰ τήν δεικτικὴν του σάτυραν καί δέν ἐφείσθη
 οὔτε τοῦ Βολταίρου οὔδ' αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου XV. Ἀργότε-
 ρον τό τάγμα αὐτό ἐξεφυλίσθη εἰς καθαρῶς στρατιωτικὴν ὁργάνωσιν).-
 "Ἡ μέ ἀνάλογες συγκεντρώσεις αἱ ὅποται προκαλοῦν τόν ἀποτροπιασμόν
 τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως καί ἀφίνουν ἀχαλίνωτην τήν ἀκόρεστον ἀπόλαυσιν.
 Τὰς ἑταιρείας, ὅπου μέ πρόσωπον μεταμφιεσμένον ἱκανοποιοῦν τὰς αἰσθη-
 σεις μέ οἶνοποσίαν, χαρτοπαιξίαν ἔρωτα, συναυλίας χορούς καί ἄλλας
 ἐκλεπτυσμένας ἀπολαύσεις (ἐδῶ ὑπονοεῖ τοὺς χοροὺς μεταμφιεσμένων τῆς
 ὅπερας τῶν Παρισίων καί τοῦ Λονδίνου καθὼς καί τὰ καρναβάλια τῆς Βε-
 νετίας).- "Ὅχι.... αὐταὶ ἀποτελοῦν μίαν ἀληθινὴν ἀδελφότητα, μίαν

εὐάρεστον ἑταιρείαν, ἢ μᾶλλον μίαν ἑνδοξον Ἀκαδημίαν τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἀναζητοῦν μόνον τὴν τέρψιν τοῦ πνεύματος καὶ τὸν κατευνασ-
μὸν τῶν παθῶν, μέσα εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς ἡθικῆς, καὶ συνετῆς συνα-
ναστροφῆς, ἀπηλλαγμένης ἀπὸ τὸν θόρυβον καὶ τὴν σύγχυσιν. - Ἐάν συν-
τρώγουν, αὐτὸ γίνεται διὰ τὴν ἐπιβεβαιώσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν
εἰλικρινείαν καὶ διὰ τὴν συσφίξουν τοὺς δεσμούς τῆς ἑταιρείας. Τέ-
λος προσφέρουν κἀτι καὶ εἰς τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀναζωογονήσουν τὰ ὄργα-
να τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ψυχῆς. -

Ἐξ αὐτοῦ γίνεται φανερόν ὅτι πιστεύουν εἰς τὴν συνύπαρξιν ψυχῆς,
καὶ σώματος καὶ ὅτι ἔχουν μίαν πολὺ ὕψηλότεραν ἰδέαν διὰ τὴν πρώτην
παρὰ διὰ τὸ δεύτερον, τοποθετοῦντες τὸ πνεῦμα ὑπεράνω τῆς ὕλης. Ἐ-
πειδὴ λοιπὸν εἶναι πεπεισμένοι ὅτι τὸ σῶμα πρέπει νὰ θεωρεῖται ὡς
ἓνα εἶδος φυλακῆς ὅπου εὐρίσκεται περιορισμένη ἡ ψυχὴ, διὰ τοῦτο
προσπαθοῦν νὰ καταστήσουν αὐτὴν ἀνεκτὴν μὲ τὸ νὰ χορηγοῦν εἰς τὸ σῶ-
μα τὰ ἀναγκαίοντα καὶ νὰ μὴ τὸ ἀποστεροῦν ἀπὸ μερικὰς τέρψεις. Αὐ-
τὸ γίνεται πάντοτε χάριν τῆς ψυχῆς ἡ ὁποία κατοικεῖ εἰς αὐτὸ διὰ τὴν
μὴ διαταράσσεται ἢ γαλήνη τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις ἑνὸς κα-
ταπονημένου σώματος καὶ διὰ τὴν μὴ παρακωλύεται ἡ ἐλευθερία ἡ ὁποία
εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν ὁρμὴν σιέειν καὶ κρίσιν. -

Τοιοιούτῳ τῶ πνεύμα σπάζει οὕτως εἰπεῖν τὰ δεσμά τα ὁποῖα τὸ
κρατοῦν δέσμιον εἰς τὴν γῆν καὶ ἀνυψοῦνται εἰς τοὺς οὐρανοὺς. - Ἐκεῖ
βλέπει τὴν ἁρμονίαν τῶν φωτεινῶν σφαιρῶν ποῦ στροβιλίζονται, ἐνῶ ἐκ-
τελοῦν τὰς τροχιάς των καὶ τὰ ἀμέτρητα οὐράνια σώματα, τὰ ὁποῖα δυ-
νάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν ἄλλους τόσους κόσμους καὶ τὰ ὁποῖα τηροῦν
μεταξύ των ἀξιοθαύμαστον ἀλληλοεξάρτησιν καὶ τάξιν, ἐκτελοῦν ἰδίᾳς
κινήσεις τὰς ὁποίας ἀναστέλλουν διατηροῦν ἢ ἐπιταχύνουν ἀνάλογα μὲ
τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν δέχονται ἢ τὴν ἀντίστασιν τὴν ὁποίαν προ-
βάλλουν ἢ καὶ συνεννοοῦνται μεταξύ των ὑπὸ κοινὴν μάζαν καὶ πρὸς
κοινὴν σκοπὸν. - Αὗται εἶναι αἱ ἀκατανόητοι ἐνέργειαι αἱ ὁποῖαι ἔ-
χουν ὡς αἷτιον τὴν ἀσύλληπτον Δύναμιν καὶ ὅχι τὴν σύγχυσιν τοῦ Χά-
ους ἢ τὴν τυφλὴν σύμπτωσιν τῶν ἑπικουρῶν οἱ ὁποῖοι τὰς ἀποδίδουν
εἰς τὰς συγκρούσεις καὶ ἀπωθήσεις τῶν τραχέων, ἐλαφρῶν καὶ σφαι-
ρικῶν ἀτόμων, ὡς ἂν αὐτὰ νὰ ὠθοῦντο πρὸς μίαν παρέκκλισιν ἐξωτε-
ρικὴν καὶ μὴ δυναμένην νὰ καταμετρηθῇ ἀπὸ ἓνα αἷτιον τὸ ὁποῖον δρᾷ
τυφλῶς μεταξύ τῶν κόσμων. -

Ἐνῶ ἀτενίζουσιν μετὰ δέους τὰ θαύματα ποῦ εὐρίσκονται εἰς τοὺς
διαχύτους αὐτοὺς χώρους, στρέφονται καὶ πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὸ κέν-
τρον τῆς γῆς, ὅπου διαπιστώνουν τὴν ὑπαρξιν ὑποχθονίων σκοτεινῶν
καὶ φωτεινῶν, στερεῶν καὶ ρευστῶν σωμάτων, ὡς θαυμαστὸν ἀποτέλεσμα
τῆς ἰδίας πρωταρχικῆς αἰτίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχονται τὰ πάντα. -
Ὅλα αὐτὰ τὰ βλέπουν τόσον φανερά ὡς ἂν συνελάβανον τὴν φύσιν ἐπ'
αὐτοφῶρ, ἢ ὡς ἂν αὐτὴ νὰ τοὺς προσκαλοῦσε νὰ παραστοῦν μαρτυρες

τῶν πράξεων της.-

Ἀπὸ τὴν βαθείαν ἄβυσσον ἐπανερχονται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐπιφανείαν ἐρευνοῦν τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτά, ἀνατεμνοῦν τοὺς ζωντας ὀργανισμούς διὰ νὰ ἐξακριβώσουν ποῦ εἶναι τὰ κίνητρά των, καὶ τέλος ἐγκαταλείπονται εἰς τὴν θέαν τῶν υπερηφάνων θαλασσιῶν κυμάτων καὶ τῆς ὀρμητικῆς πνοῆς τοῦ ἀνέμου, διὰ νὰ ἡμπορέσουν νὰ εἰσδύσουν εἰς τὸ νοημα τῆς πρωταρχικῆς αἰτίας.-

Αὐτὰ εἶναι περίπου τὰ θέματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιδίδονται, μέ τάξιν καὶ ἡρεμίαν κατὰ τὰς συνεδρίας των. Ἡ ἡθικὴ δὲν ἐξαιρεῖται. Οἱ τρεῖς κλάδοι της εὐρίσκουν τὴν θέσιν των, πρὸ παντός ἡ κρατικὴ σύνεσις, διὰ τὴν ὁποῖαν πιστεύουν ὅτι εἶναι διαμορφωμένη συμφῶνως πρὸς τὸ ὑπόδειγμα τῆς διακυβερνήσεως τοῦ σύμπαντος, καθ' ἣν τὰ μέλη αὐτῆς ἐνεργοῦν ἀδιακόπως πρὸς συντήρησιν τοῦ συνόλου, ἐνῶ συγχρόνως τὸ σύνολον μέ τὴν ἀπειρον κατανόησιν του προνοεῖ διὰ τὴν ἁρμονικὴν διατήρησιν τῶν μελῶν.-

Γνωρίζω, δὲν θὰ παραλείψουν νὰ εἰπουν ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς παρούσης δὲν ἀποδεικνύει καθόλου ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λοχυρίζεται. Εἶναι ἀληθές ὅτι δὲν κάμνω οὐδεμίαν, ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον, δὲν κοπιάζω νὰ ἀποδείξω τὰ πράγματα, διὰ μαρτύρων.- Ἐπειδὴ ἔχω τὴν συνείδησιν ἥσυχον ὅτι λέγω τὴν ἀλήθειαν, διὰ τοῦτο ἀδιαφορῶ εἰάν αὕτη εὐρίσκει ἐπιδοκιμασίαν. Ἀλλὰ καὶ εἰάν ἀκόμη ἐπρόκειτο νὰ φέρω μάρτυρας ἐπὶ μαρτύρων, δὲν θὰ ἀπετέλει τοῦτο ἰσχυροτέραν ἀπόδειξιν, θὰ ἦτο δυνατόν μάλιστα νὰ θεωρηθοῦν ὡς ψευδομένοι καὶ ὑποπτοι.-

Ἐν τῷ μεταξύ ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ζητήσω μέ τὴν σειράν μου ἀποδείξεις διὰ τὰς βεβήλους διαδόσεις αἱ ὁποῖαι κυκλοφοροῦν δημοσίᾳ.- Διατί ὅμως δὲν τὰς ζητοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὰς πιστεύουν. ; Πρέπει νὰ ἐρευνήσωμεν τὰ αἷτια. Τὸ κακὸν διαδίδεται χωρὶς ἀποδείξεις, ἐνῶ ἀπεναντίας οἱ πλέον ἀξιόπιστοι μάρτυρες δὲν εἶναι ἀριετοὶ διὰ νὰ ἀποδείξουν τὸ καλόν. Αὐτὰ δημιουργεῖ τὴν κακοπιστίαν τῶν ἀνθρώπων. Τὸ κακὸν διαδίδεται εὐκολώτερον ἀπὸ τὴν ἀρετὴν.- Ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι ἀρεστή, ἐνῶ τὸ ψεῦδος ἐνθουσιάζει.

Ἀλλὰ τί λέγω, δὲν ἀρκεῖ τάχα ὅτι ἀναφέρουν ὡς μάρτυρα τὸν ἀξιότιμον κύριον HERIULT ὑπομολογάρχον τῆς Ἀστυνομίας τῶν Παρισίων...; ἔτσι τοὺς εἶναι ὑπεραρκετόν διὰ νὰ υποθάλφουν τὴν εὐπιστίαν.- Ἀπὸ μέρους μου, γνωρίζω καλῶς, ὅτι ὀφείλει κανεὶς νὰ μὴν ἐγκαταλείπει τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν τύχην της. Ἐν τούτοις δὲν ἔχω νὰ προταξῶ ἄλλην μαρτυρίαν καὶ ἡ παρούσα ἀντιπροσωπεύει τὴν ὅλην ἀπόδειξίν μου.- Πάντως, δὲν νομίζω ὁ ἀνώτερος αὐτός λειτουργὸς νὰ συγκαταλεγεται εἰς τὴν τάξιν τῶν Ρεπόρτερ.- Αἱ ἀσχολίαι του εἶναι πολὺ εὐγενεστεραι καὶ χρήσιμοι καὶ γνωρίζω ὅτι συνηθίζει νὰ χρησιμοποιοῖ καλλίτερα τὸν καὶ-ρόν του.-

Ἄλλ' ὅτι δὴποτε καὶ ἂν ἐληθεύει ὡς πρὸς αὐτόν, καὶ ἂν ἀκόμη τὰ ὅσα ἐγὼ μεταδίδω προέρχονται ἀπὸ τὴν φαντασίαν μου, ἐν τούτοις εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ οικιαγραφία τῆς ἐταιρείας τὴν ὁποῖαν δίδω εἰς τὸν ἀναγνώ-

στην είναι πολύ ώρατα και πολύ σοφή και άνταξία της ανθρωπίνης αξιοπρεπείας. 'Ακόμη και αν είναι ένα παραμύθι, τί σημαίνει...; 'Αρκεί όμως οδηγεί εις την άρετήν και επομένως εις την ευδαιμονίαν. -

Οι ελευθεροτέκτονες συνέρχονται κανονικώς τρίς της εβδομάδος, κατά τας ώρας τας οποίας ούδεις έχει έργασίαν και τό πνεύμα του είναι ήρεμον. 'Η αΐθουσα τών συγκεντρώσεων τήν οποίαν όνομάζουν Στοάν, εύρίσκεται πάντοτε εις ένα είδος Λέσχης ('Αγγλιστί JNN Γερμανιστί WIRTSCHAFTS) επί πληρωμή, όπου εύρίσκονται ελεύθεροι και άνενόχλητοι όπως εις τό σπίτι των. - Κανείς δέν μπορεί νά εισέλθη έκει έστω και κατά τας ώρας τας οποίας δέν συνεδριάζουν. Πρώ της αΐθουσης εύρίσκεται ένας προθάλαμος όπου έναςτος άδελφός κατέχει ένα μικρόν έρμάρι διά νά φυλάττη διάφορα έργαλεΐα και άντικείμενα τά όποια πρέπει νά λαμβάνη μαζί του, προκειμένου νά εισέλθη εις τήν συνεδρίαν. Ένας στεγαστής ο όποτος είναι μισθωτός, φροντίζει νά τακτοποιούνται όλα έγναίρως. 'Η έγνατάστασις είναι απλή, υπάρχει θέρμανσις εάν ή έποχή τοϋ έτους τό καλεΐ, υπάρχει επίσης ένα Τραπεζί με τό κάλυμμά του, ένας μικρός λέβηθς κασιτερωμένος, ή επάργυρος; αναλόγως της οικονομικής δυνατότητος της Στοάς, μέσα εις τόν όποτον έπιπλέουν ώρατα κύπελα. Δύο θέσεις από τας οποίας ή μία προορίζεται διά πίτες ή δέ άλλη διά τόν κομμένον καπνόν, τέσσαρα φώτα και ώρισμένα καθίσματα γύρω άπ'τό τραπέζι, αυτή είναι ή όλη επίπλωσις της αΐθουσης εις τήν οποίαν συνεδριάζουν. -

Ο Στεγαστής, ο όποτος συγχρονως έκτελεΐ και χρέη θεράποντος, εύρίσκεται εις τήν εισοδον τοϋ προθαλάμου και δέν επιτρέπει τήν εισοδον παρά μόνον εις τούς ελευθεροτέκτονas. 'Ο Γραμματεΐς της Στοάς εύρίσκεται συνήθως έκει από τούς πρώτους. Άφοϋ έφοδιασθόν με ένα περιζωμα από λευκόν δέρμα, με ένα λευκό βαμβακερόν ή λινόν ηλίικιον, με λευκά χειρόκτια και με τό μιστρίον, λαμβάνουν τας θέσεις των εις τήν αΐθουσαν. - 'Η μόνη διακόσμησις τήν οποίαν βλέπομεν είναι ή θεά της Σοφίας, μία έζωγραφισμένη Άθηνά, ή όποια μέσα από τό νέφος ποϋ τήν περιβάλλει άντικρύζει μερικούς ελευθεροτέκτονas και τούς αποκαλύπτει τά όσα συμβαίνουν εις τήν φύσιν με τήν έπιγραφήν.

H A C D U C E, H A C C O M I T E T O T I N T E R A S P E R A

F I R M I

δηλαδή

Αυτή οδηγεί αυτή κατευθύνει διά μέσου τοϋ ανωμάλου δρόμου.

Με μίαν λέξιν αυτό αποτελεί τό σύνθημα και τήν σημαίαν κάτω από τήν οποίαν συνέρχονται διά νά καταπολεμήσουν τούς έχθρούς της αληθείας και της ελευθερίας. Εις τόν έξωτερικόν ακρότοιχον της θύρας της αΐθουσης διαβάζει κανείς επίσης τήν Λατινικήν έπιγραφήν.

δηλαδή

Βέρηλος δέν δύναται νά εἰσέλθῃ

 Παρόμοιον πρὸς τὸ "Ἐκὼς οἱ Βέρηλοι" τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων -

Ὡς βέρηλοι δέ ὑπονοοῦνται ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δέν ἀποτελοῦν μέλη τῆς ἑταιρείας. -

Ὁ Πρόεδρος ἢ Σεβάσιμος ἀνοίγει τὰς ἐργασίας ἀφοῦ πρῶτον ὁ Γραμματεὺς ἀναγνώσῃ τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης. Ἐάν ἔχουν διευκρινισθῇ ἔλα τὰ θέματα ποῦ εἶχαν τότε προταθῇ, ὁ Πρόεδρος παρουσιάζει νέον θέμα, ἢ προτείνεται αὐτὸ ἀπὸ ἑνὸς ἀδελφόν. Ἐάν ὅμως τὸ προηγουμένον θέμα δέν ἔχει ἐξαντληθῇ, τότε συνεχίζεται ἡ ἐξετασίς του. -

Ἐάν οἱ ἀδελφοὶ τῆς Στοᾶς, ὅπου ἐξετάζεται τὸ εἰσηγηθέν πρὸς μέλητην θέμα, δέν μποροῦν νά συμφωνήσουν, τότε παραπέμπεται αὐτὸ εἰς τὴν Μεγάλην Στοάν, ἢ ὅποια ἐτοιμάζει μερικὰ ἀντίγραφα καὶ τὰ διαβιβάζει εἰς ἄλλας Στοὰς τὰς ὁποίας θεωρεῖ ἱκανὰς νά ἀποφανθοῦν ἐπ' αὐτοῦ. - Παραλείψαμεν νά προσθέσωμεν ὅτι ἡ Μεγάλη Στοά εἶναι τελείως κατατοπισμένη ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἱκανότητας τῶν ἀδελφῶν τῶν ὑπὸ τὴν Δίγιδά αὐτῆς Στοᾶν. - Ἐν τούτοις, πολὺ σπανίως συμβαίνει, ἕνα θέμα τὸ ὅποτον ἐτέθη ἐπὶ τάπητος νά παραμείνῃ ἄλυτον καὶ τοῦτο διότι ἐκαστὴ Στοά περιλαμβάνει πρόσωπα τόσων ποικίλων κλάδων τῆς ἐπιστήμης, ὥστε εἶναι δύσκολον νά παρουσιασθῇ θέμα τὸ ὅποτον νά μὴν εἶναι δυνατόν νά διευκρινισθῇ. -

Τὸ κρασί, ἡ μύρα, καθὼς καὶ οἱ πίπες καὶ ὁ καπνὸς εἶναι εἰς τὴν διὰθεσιν ὄλων. Ἐάν ὅμως κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς θελήσῃ νά φάγῃ κᾶτι, τότε κτυπᾷ τὸν κώδωνα καὶ παραγγέλλει ὅτι ἐπιθυμεῖ, τὸ ὅποτον καὶ τοῦ σερβίρεται μέ τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα. Ὁ καθενὼς παραγγέλλει ὅτι τοῦ ἀρεσθῇ, καὶ ὁπόταν θελήσῃ. -

Ἐάν κανεὶς ἀπὸ ὑπέρμετρον ὕψλον, ἢ σπουδὴν ἐκφρασθῇ κατὰ τρόπον ἀνάρμοστον πρὸς ἄλλον ἀδελφόν, τοῦ ἐπιβάλλεται εὐθὺς ἀπὸ τὸν Σεβασμίον σιγὴ, καθὼς καὶ πρόστιμον ἕνα Σελίμι, ἢ 12 πέννες τὸ ὅποτον πρέπει νά πληρώσῃ ἀμέσως. Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ οἱ ἐκεῖνον ποῦ πρᾶδίδει ἕναν ὄρκον, ἢ προφέρει ἀνάρμοστον λέξιν, ἢ διακόπτει ἕναν ἀδελφόν. - Κατὰ τὴν συνεδρίαν, ἢ ὅποια τὸν μὲν χειμῶνα διαρκεῖ συνήθως ἀπὸ 5-8 καὶ τὸ καλοκαίρι ἀπὸ 7-10, πρέπει νά δαπανήσῃ κανεὶς τουλάχιστον 12 πέννες. - Οἱ ἀδελφοὶ χαιρετῶνται μεταξὺ των μόνον δια τοῦ μιστρίου, ὅπως συνειθίζουσιν περὶπου νά κάμουν μέ τὸ σπαθί των οἱ ἑφιπποὶ στρατιωτικοί. -

Ὁ Γραμματεὺς δέν ὁμιλεῖ ποτέ, ἀλλὰ ἔχει τὴν εὐχαριστήσιν νά ἀκούῃ ὅλα ὅσα λέγονται χωρὶς νά προφέρῃ λέξιν. Ἐν τούτοις εἶναι πο-

λύ ἀπασχολημένος νά σημειώνει μέ συγνηομμένας λέξεις ἢ συνθηματικῶς τὰ κύρια σημεῖα τῶν ὅσων συζητοῦνται ποῦ θά τοῦ χρησιμεύσουν ἀργότερα εἰς τό γραφεῖον του νά προετοιμάσῃ κατὰ τό μεσολαβόν διάστημα, μίαν ἐκθεσιν ἢ ὁποία θά ἀναγνωσθῇ κατὰ τήν προσεχῇ συνεδρίαν.

Ἀπό ὅλα αὐτά τὰ εἰδικά θέματα γίνεται κατ' ἔτος μία συλλογή τήν ὁποῖαν φυλάσσουν μέσα εἰς τό μεγάλο ἑρμάρι ποῦ εὑρίσκεται εἰς τόν προθάλαμον καί τοῦ ὁποίου τά δύο διαφορετικά κλειδιά κρατοῦν ὁ Σεβάσμιος καί ὁ Γραμματεὺς. Διὰ νά ἀνοιχθῇ αὐτό χρειάζονται συγχρόνως καί τὰ δύο κλειδιά. Εἶναι εὐνόητον ὅτι ἕκαστος τόμος περιέχει τὰς λύσεις πολλῶν θεμάτων μέ τὰ ἀμοιβαία ἐπιχειρήματα, καθὼς καί δύσκολα προβλήματα τῆς ἐπιστήμης, τῆς Τέχνης καί τῆς ἐμπειρίας, ὥστε νά δύναται κανεὶς νά εὔρῃ ἐκεῖ ἀφθονον ὕλικόν. Οἱ ἐπιστήμονες καί οἱ Καλλιτέχναι εὑρίσκουν ἐκεῖ ὑποστήριξιν ἀλλά καί βοηθήματα ποῦ δέν δύνανται νά ἀνεύρουν πουθενά ἄλλου. —

Οἱ Συγγραφεῖς οἱ ὁποῖοι ἐτοιμάζουν ἕνα ὁποιοῦνδήποτε ἔργον δύνανται νά προσφύγουν ἐκεῖ. Ὅτιδήποτε καί ἂν ἐπιθυμῇ κανεὶς νά μάθῃ, θά τό εὔρῃ ἀσφαλῶς εἰς τήν συλλογὴν τῆς μίας ἢ τῆς ἄλλης Στοᾶς. Ἀρκεῖ νά δηλώσῃ ἐγγράφως τήν ἐπιθυμίαν του, καί ἡ αἴτησις του αὐτῇ στέλλεται ἀπὸ Στοᾶς εἰς Στοάν. Ὅταν εὑρεθῇ τό ζητούμενον τοῦ ἐτοιμάζεται ἀντίγραφον μέ ὅλα τὰ ἀποδεικτικά καί πειραματικά στοιχεῖα, χωρίς αὐτό νά στοιχίσῃ τίποτα εἰς τόν αἰτοῦντα. Με τήν ἰδίαν εὐχέρειαν δύνανται οἱ Καλλιτέχναι, ὅπως καί ὁ καθένας νά ἴδουν ἐκπληρουμένην τήν ἐπιθυμίαν των. Τά ἀρχεῖα τῶν ἐλευθεροτεκτονικῶν ἀποτελοῦν ἀνεξάντλητον πηγὴν ἀπὸ τήν ὁποίαν αἱ ἐπιστήμαι καί αἱ Τέχναι μποροῦν νά ἀντλήσουν κάτι διὰ τήν προαγωγὴν των. —

Εἰς τὰς συνεδρίας παρακάθονται κατὰ τήν τάξιν τῆς εἰσδοχῆς καί τοιοῦτοτρόπως εἶναι ἐνδεχόμενον ἕνας ἔμπορος, ἕνας Καλλιτέχνης κλπ. νά κάθηνται εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἀπὸ ἕνα Δούνα ἢ ἕναν πατέρα τῆς ἐκκλησίας, ἀκόμη καί ἀπὸ ἕνα Πρίγκηπα. Ἐκεῖ ὁμιλοῦν γνωστὰς γλώσσας καί ἀγνοοῦν τὰ κορακίστηκα ἢ τήν φρασεολογίαν ποῦ μεταχειρίζονται οἱ διαδοσῖαι. —

Οἱ ἐλευθεροτέκτονες δέχονται εἰς τήν ἐταιρείαν των ὅλους, ἀδιακρίτως φυλῆς καί θρησκείας. Διότι δέν θέλουν νά ἀποκλείσουν κανένα ἀπὸ τήν φυσικὴν, κοινωνικὴν, καί ἡθικὴν εὐτυχίαν. Τοιοῦτοτρόπως θεοσίζουν μίαν κοινότητα κατανοήσεως, ἀπὸ παντός εἶδους ἀξιολόγους ἀνθρώπους ἀκριβῶς ὅπως οἱ παντός εἶδους ἄνθρωποι συνθέτουν μίαν ἁρμονικὴν ἐπαγγελματικὴν ὁλότητα. — Αἱ θρησκευτικαὶ διαφοραὶ δέν ἀποτελοῦν ἐμπόδιον. Δέχονται ὅτι, εἰάν εἶναι ἀπαραίτητον νά δώσῃ κανεὶς ἐξηγήσεις ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι προτιμώτερον νά πιστεύουν σιωπηλά καί νά ζοῦν ἐνάρετα, παρά νά λέγουν ὠραίους λόγους καί νά συμπεριφέρονται κακῶς. Διότι αὐτό προσελκύει καί γοητεύει τοὺς ἀδυνάτους χαριπτήρας. — Οἱ ὑποκριταὶ πιστεύουν ὅτι τοὺς ἐπιτρέπεται νά βλαπτουν τόν πλησίον εἰάν ὁμιλοῦν ὠραία διὰ τόν Θεόν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης εἶναι καὶ ὁ καλὸς Χριστιανὸς καί καθεὺς ὑγιὲς σιεπτόμενος. —

Οἱ Καλλιτέχναι οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἑταιρείαν αὐτὴν προ-
σχωρίζουν ὕλικόν κατάλληλον διὰ τὴν τελειοποίησιν τῆς τέχνης των. Οἱ
χημικοὶ καὶ Ἀλχημισταὶ ἀναφέρουν τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας συναντοῦν
εἰς τὰ πειράματά των καὶ ὅλα αὐτὰ συζητοῦνται ἐκεῖ λεπτομερῶς. Γνωρί-
ζω μερικοὺς οἱ ὅποιοι, ὅτι περιεσώθη ἀπὸ τὴν περιουσίαν των, τὸ χρε-
ωστούν εἰς τὴν φρόνιμον συμβουλὴν τῶν μορφωτικῶν αὐτῶν συγγραφέων
διότι παρητήθησαν ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν ἀναζήτησιν τῆς φιλοσοφικῆς
λίδου. Δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον αὐτὸ ποῦ συντελεῖται διὰ τὴν λάξευσιν
τῶν ἀξέστων καὶ ἀγενῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ
εὐσπλαχνία εἶναι ἀπεριόριστος. Ἐάν ἓνας ἀδελφὸς τεθῇ ὑπὸ τὴν προσωπι-
κὴν κράτησιν διὰ λόγους χρηματικούς, τότε ἐξωφλοῦν τὸ χρέος του εὐθύς
ὡς βεβαιωθῶν διὰ τὴν χρηστοτητά του. Ἡ ἀγαθότης των εὐρίσκεται πάν-
τοτε συνυφασμένη μετὰ τὴν φρόνησιν. Ἀσχοῦν τὴν ἀρετὴν κατὰ τοιοῦτον
τρόπον, ὥστε νὰ μὴν τοὺς ἐπηρεάξῃ ὁ οἶκτος τὸν ὅποιον προκαλοῦν κα-
κοήθεις καὶ ἀκόλαστοι, ἄνθρωποι με ἀσταθῆ χαρακτῆρα. -
Ἐάν ἓνας ἀδελφὸς περιέλθῃ εἰς ἀδυναμίαν νὰ κερδίσῃ τὰ ἀναγκαῖα
διὰ τὴν συντήρησιν του, λαμβάνει ἐβδομαδιαίως ἀπὸ τὴν Στοάν εἰς τὴν
ὁποίαν ἀνήκει δύο χρυσὰ Γκουϊνέ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀσθένειά του δὲν προ-
έρχεται ἀπὸ ἀνοησίαν καὶ ἄτακτον βίον. -

GUINEE= χρυσοῦν νόμισμα τῆς Ἀγγλίας ἐν χρήσει μέχρι τοῦ 1816, ἴσο-
δυναμεῖ δὲ μετὰ 21 σελίνια. -

Ὁ ἰατρός ὁ Χειροῦργος, καὶ Φαρμακοποιὸς τῆς Στοᾶς προθυμοποιοῦνται
νὰ τοῦ παρασχούν δωρεάν περίθαλψιν καὶ φάρμακα. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ θε-
ράποντες τῆς ὑγείας μισθοδοτοῦνται ἀπὸ ἐκάστην Στοάν. -

Τέλος ἡ Γενικὴ ἑταιρεία ἔχει ἓναν Μεγάλον Διδασκαλὸν ὁ ὅποιος ἐκ-
λέγεται κατ' ἔτος ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ὅλων τῶν Στοῶν, ποῦ ὁ ἀριθμὸς
των εἰς τὸν μόνον τὸ Λονδίνον ὑπερβαίνει τὰς διακοσίας. Ἐκαστὴ εἰ-
δικὴ ἑταιρεία ἔχει τὸν Πρόεδρόν της ὁ ὅποιος καλεῖται Σεβάσμιος. Κα-
τὰ τὰς συνεδρίας οὐδέποτε διλοφοροῦν, διότι ἐκεῖ ἐπικρατεῖ ἡ πραό-
της καὶ ἡ γαλήνη, αἱ δὲ φιλονικεῖται καὶ διενεξέεις ἔχουν ἀποκλεισθῇ. -
Τὰ χρήματα τῆς ἀδελφότητος εὐρίσκονται εἰς ἓνα χρηματοκιβωτίον μετὰ
τέσσαρα διαφορετικὰ κλειδιά τὸ ἓν ἀπὸ τὰ ὅποια κρατεῖ ὁ Πρόεδρος,
τὰ δὲ ὑπόλοιπα τρεῖς ἄλλοι ἀδελφοί.

Κατὰ τὴν εἰσοδοκὴν πληρώνουν τρεῖς χρυσὰ Γκουϊνέ καὶ κατὰ μῆνα ἀπὸ
μῖαν Κορώναν, δηλαδὴ ἓνα Τάλληρον. -

Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ εἶναι φανερόν ὅτι ὅλα γίνονται μετὰ τάξιν, καὶ ὅτι
μία ἑταιρεία ὅπως αὕτη συντελεῖ εἰς τὸ νὰ διατηρεῖται καὶ προάγεται
ἡ εὐημερία τοῦ κράτους καὶ κάθε ἄλλο παρά νὰ ὑπονομεύεται τὸ συνταγ-
μὰ του. Ἐκεῖ μπορεῖ νὰ εὕρῃ κανεὶς τὴν σχολὴν τῶν ἐπιστημῶν, τῶν κα-
λῶν τεχνῶν καὶ τῶν χρηστῶν ἡθῶν. Μίαν σοφὴν Ἀκαδημίαν ποῦ τὰ μέλη
τῆς ἔχουν ποικίλλα χαρίσματα, καὶ τὰ ὅποια ἐνωμένα ἀποτελοῦν ἀναμφιβό-
λως τὴν πλέον σοφὴν ἑταιρείαν τοῦ κόσμου. Ὅποιονδήποτε ἀμφισβητοῦμε-

νον πρόβλημα, ἢ δύσκολον θέμα καὶ ἂν προταθῇ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ διευκρινίσῃ, καὶ ὁ λόγος τῆς ὁμοιάζει μέ χρησιμὸν. -

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Εἶναι φανερόν, ὅτι ὁ χαρακτηρ τῆς ἐταιρείας τῶν ἐλευθεροτεκτόνων, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἦτο διάφορος τοῦ σημερινοῦ. Τοῦτο δὲ ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὰς ἐπικρατούσας τότε συνθήκας. Ἐπειδὴ ὁ κόσμος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μόλις εἶχεν ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὴν τρομοκρατίαν τῆς Ἰερᾶς ἐξετάσεως καὶ ἡ ἐλευθέρᾳ καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν δὲν εἶχεν ἀρχίσει νὰ συντελεῖται μέ τὸν δέοντα ρυθμόν, διὰ τοῦτο, ἡ ἔρευνα, τῶν ἐπιστημονικῶν πρό παντός προβλημάτων, ἐλάμβανεν χώραν εἰς τὰς Στοάς. - Βλέπομεν ὅθεν, ὅτι αἱ Στοαὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπλήρουν μίαν κοινωνικὴν ἀνάγκην ἐπὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πεδίου. Δὲν ἦσαν δηλ. τίποτε ἄλλο παρά Ἀκαδημαῖαι καὶ Πανεπιστήμια, πράγμα τὸ ὅποτον σήμερον ἐξέλιπεν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἐπικρατεῖ τὰς νὰ παραγωνίζονται τὰ ἐπιστημονικὰ θέματα, παρ' ὅλον ὅτι τὸ σημερινόν τυπικόν μας ἀναφέρει ὅτι:

« Εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τοὺς τέκτονας νὰ κατέχουν, τουλάχιστον τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τῶν ἐπιστημῶν, ἵνα δύνανται νὰ ἀποφεύγουν τὰς πλάνας καὶ τὰς προλήψεις εἰς ἃς ἄγει ἡ ἀπόλυτος ἀμάθεια. Κατὰ τὰς ἀρχαίας μύσεις, μάλιστα, ὁ νεόφυτος δὲν ἤρχετο εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ἐάν μὴ εἶχεν μελετήσῃ ὁλόκληρον τὸν κύκλον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ ἤθελον κριθῇ πεπαιδευμένος. »

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ

(συνέχεια τοῦ κειμένου)

Ἐν τούτοις ἃς μὴ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι ἡ ἐθιμοτυπία τῆς καὶ ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς, ἐν γένει ἔχουν κάποια τραχύτητα καὶ αὐστηρότητα. Κάθε ἄλλο. Ὅλα ἐκεῖ εἶναι εὐθύμα καὶ εὐχάριστα, ἐνῶ συγχρόνως συνοδεύονται μέ εὐγένειαν καὶ χρηστοθήθειαν, ὥστε νὰ φεύγῃ κανεὶς μάλ - λον μέ χορτασμένο τὸ πνεῦμα, παρά μέ γεμάτο τὸ στομάχι. Ἀγαποῦν τίς χάριτες καὶ τιμοῦν τίς Μοῦσες, ἐκτιμοῦν τοὺς συγγραφεῖς καὶ σέβονται τὸν Θεόν, δέχονται τὴν θρησκείαν, τηροῦν τοὺς νόμους ἀγαποῦν τὸν βασιλέα, χωρὶς νὰ τοὺς ἐμπνέει φόβον. - Συχνὰ τέρπονται μέ τὸν Ἀνακρέοντα, τὸν Κάτουλλον, τὸν Τερέντιον, τὸν Γίουβενάλην, τὸν Πέρσιον, τὸν Ὀβίδιον, τὸν Βιργίλιον καὶ ἄλλους ποιητάς, κωμικοὺς ἢ κυνικοὺς συγγραφεῖς. Μὲ λίγα λόγια δὲν θίγεται ἡ φήμη οὔτε τῶν ζώντων, οὔτε τῶν νεκρῶν. -

Ἡ τελετὴ τῆς μύσεως τῶν ὑποψηφίων εἶναι πολὺ ἀπλουστερά ἀπὸ τὰς φιλοφρονήσεις ποῦ συνεκτείνονται δι' ἓναν ξενὸν τὸν ὅποτον φέρνει ἓνας φίλος εἰς μίαν συνήθη ἐταιρείαν. - Ἐκεῖνος ὁ ὅποτος ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν κύκλον αὐτὸν προτείνεται ἀπὸ ἓνα ἀδελφόν, ὁπ - κτὼ ἡμέρας πρό τῆς εἰσδοχῆς. Ἐάν οὗτος ἐκθέσῃ αὐτοσφύτως τὰ προτε -

ρήματα τοῦ ὑποφηγίου, τότε ὁ Σεβάσμιος τοῦ ἐκφράζει τὴν εὐαρεσκείαν του διὰ τὸν ἱππὸν ποῦ ἐπέδειξεν, νὰ φέρῃ εἰς τὴν ἑταιρείαν κατὰ τὸν πρόσωπον συγχρόνως τοῦ δριζέται ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποιανὴν ὀφείλει νὰ τὸν παρουσιάσῃ.

Ὅταν φθάσῃ ἡ προσδιορισθεῖσα ἡμέρα καὶ ἐξακριβωθῇ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς ἡ χρηστότης τοῦ ὑποφηγίου, τότε εἰσάγεται πρὸς μῦθον καὶ ὁ Σεβάσμιος τὸν προσκαλεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μῆσεως, ὡς τεκμήριον ἀπεναντι τῆς διμῆ-
 ρεως ὅτι ὅσα πρόκειται νὰ εἰπῇ βγαίνουν ἀπὸ τὴν καρδίαν του, ἐφ' ὅσον τὰ χεῖλη του συμπορεύονται μετὰ τὴν εἰλικρίνειάν του, ὡς τιμίου ἀνθρώ-
 που. Ὅλοι οἱ Ἀδελφοί μαζί μετὰ τὸν Σεβάσμιον στέκονται ὀρθοί. Ἀπο-
 λούθως ὁ Σεβάσμιος ἀρχίζει τὴν τελετουργίαν τῆς μῆσεως καὶ ἀποτεί-
 νεται πρὸς τοὺς Ἀδελφούς λέγοντας μετὰ εὐγένειαν.

Ὁ Σεβάσμιος

Νὰ κλεισθῇ ἡ εἵσοδος εἰς τοὺς βεβήλους

οἱ Ἀδελφοί ἀποκρίνονται

Ἡ θύρα εἶναι κλειστή καὶ ὅλα εὐρίσκονται ἐν ἀσφαλείᾳ.

Ὁ Σεβάσμιος

Ἄς μιμηθῶμεν τὸν ἀπαράμιλλον Κάτωνα ὅστις μᾶς προτρέπει νὰ εἴμεθα ὑγιεῖς, φιλόφρονες καὶ εὐθυμοί.

οἱ Ἀδελφοί

Ἄς ὑμνήσωμεν τὸν Κάτωνα καὶ ἄς τὸν μιμηθῶμεν. Ἄς τιμήσωμεν δέ τὸν Πλάτωνα, τὸν Σωκράτην καὶ τὸν Εὐνοφῶντα.

Ὁ Σεβάσμιος

Ἄς τηρήσωμεν τὴν ἰσότητά καὶ ἄς θεωρήσωμεν ἀλλήλους ὡς ἀδελφούς.

οἱ Ἀδελφοί

Ἄς εἴμεθα σύντροφοι καὶ καλοὶ Ἀδελφοί.

Ὁ Σεβάσμιος

Μᾶς εὐνοεῖν αἱ Κοσμοὶ καὶ αἱ Χάριτες.

οἱ Ἀδελφοί

Ἄς συνοδεύουν τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα μας.

Ὁ Σεβάσμιος ἀποτευνόμενος πρὸς
 τὸν ὑποφῆγιον

Γνώριζε ὅτι τὸ διαβημά σου τοῦτο θὰ σέ δδηγήσῃ εἰς τὴν ἀλήθειαν

καί τήν ἐλευθερίαν ὁμολόγησε ὅτι θά εἶσαι ἔχθρος τοῦ ψεύδους καί τῆς τυραννίας.

Ὁ ὑποψήφιος μέ τήν χεῖρα πάντοτε
ἐπί τοῦ στήθους λέγει:

Μάλιστα κηρύσσω τόν πόλεμον ἐναντίον αὐτῶν καί ζητῶ νά τεθῶ ὑπό τήν σημαίαν σας ἵνα, ἀπό τά σκότη τοῦ κόσμου, ὀδηγηθῶ εἰς τό φῶς καί ἀποκτήσω δύναμιν πρὸς καταπολέμησιν τῆς πλάνης ἣ ὁποία ἀποτελεῖ τήν φρικτὴν τυραννίαν μας.

Ὁ Σεβάσμιος ἐπικροτεῖ

FIAT..... FIAT.....

Τό ὁποῖον σημαίνει: γένοιτο, γένοιτο

Κατόπιν οἱ ἄδελφοί ἀναλαμβάνουν τὰς θέσεις των. Ὁ Γραμματεὺς δι-
δει εἰς τόν ὑποψήφιον τό πηλίκιον, τό περίσωμα, καί τα λευκὰ χειρό-
κτια καί τόν ὀδηγεῖ ἔμπρὸς εἰς τόν θρόνον τοῦ Σεβασμοῦ ὅπου παραμέ-
νει ὄρθιος καί ἀσπάζεται τό μιστρίον ποῦ τοῦ δίδεται ἀπο τόν Σεβάσμι-
ον. Ἐνῶ ὁ Σεβάσμιος τοῦ τό δίδει τόν προσφωνεῖ ὡς ἑξῆς:

"Λάβε τό ἐργαλεῖον τοῦτο, φίλτατε ἀδελφέ σοῦ τό προσφέ-
ρει ἡ εἰταιρεία διὰ νά σοῦ ὑπενθυμίσει ὅτι πρέπει νά ἐργά-
ζεσαι ἀδιαλείπτως, διὰ νά ἀνεγείρῃς τόν ναόν τῆς εὐδαιμο-
νίας σου, ἐπὶ τῶν ερειπίων τῶν ἀπατηλῶν ἡδονῶν τῶν αἰσθη-
σεων καί τῶν παραλόγων ἔξεων τῶν θνητῶν, οἱ ὁποῖοι ποδοπα-
τοῦν τήν φύσιν τῆς λογικῆς καί τήν θρησκείαν καθὼς καί πᾶν
ὅτι εἶναι ἱερόν. Εργάζου δέ, ἀποκλειστικῶς καί μόνον πρὸς
ανοικοδόμησιν τοῦ ναοῦ τῆς εὐτυχίας. Τὰ θεμέλια ἐπὶ τῶν
ὁποίων οἰκοδομοῦν ἐκεῖνοι, εἶναι τόσον σφθρά ὥστε καί ὁ
εὐχαιρῶντος ἀνεμος δύναται νά τὰ κλονίσῃ αἱ δέ τρικυμῖαι
καί θύελλαι τὰς οποίας προκαλοῦν τὰ μῖση, ὁ φθόνος καί ἄλ-
λα ἀχαλίνωτα πάθη τοὺς ανατρέπουν. - Φίλτατε ἀδελφέ, θεμε-
λίωσε τόν ναόν τόν ὁποῖον θά ἀρχίσῃς νά οἰκοδομῇς, ἐπὶ τῆς
ἀληθοῦς ἀρετῆς. Αὕτη εἶναι ἕνας φιλονητος βράχος ἐπὶ τοῦ
οποίου δύνασαι νά ἀνεγείρῃς τό οἰκοδόμημά σου, μέχρις αὐ-
ρανοῦ χωρὶς φόβον ὅτι, ἡ ἀπειρος σοφία, ἡ ὁποία ἐδρεύει αἰ-
ωνίως, ἐκεῖ ὑψηλά θά ἐξοργισθῇ. - Ὅταν ἀνέλθῃς εἰς τό ὕ-
ψος αὐτό δέν φοβεῖται πλέον ὅτι θά καταπέσῃς. - Ὅταν τό
οικοδόμημά σου περατωθῇ, ἡ Σοφία θά σοῦ τείνει τήν χεῖρα
καί θά σέ ἐναγκαλισθῇ". -

Εἰς τό σημεῖον αὐτό ὁ Σεβάσμιος τελειώνει, καί ἐναγκαλίζεται τόν
νέον Ἀδελφόν, ἐνῶ τόν ἱναγγέλλει εἰς τόν Μέγαν Διδάσκαλον τῆς ἐται-
ρείας τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἐπαναλαμβάνει ὁ ἀδελφός καί προσθέτει.

"Νά Ζήση ἔτη πολλά καί εὐτυχῇ... " κατόπιν ὁ νεοφώτιστος ἀπομακρύνεται ἀπό τόν Σεβάστιον καί προχωρεῖ ὁδηγούμενος ἀπό τόν Γραμματέα πρὸς ὕλας τὰς θέσεις ὅπου οἱ συγκεντρωμένοι ἀδελφοί τόν ἀσπάζονται εἰς τὸ στήθος καί δέχονται τὸ φιλήμα του κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ σύνδεσμος των εἶναι ἐγκάρδιος. "Ὅταν λήξη ἡ τελετὴ αὐτὴ τῆς μνήσεως καί ὁ νέος ἀδελφὸς καθίσῃ πλάι εἰς τὸν τελευταῖον κατὰ σειράν εἰσδοχῆς, τότε ἀρχίζει ἡ συζήτησις κατὰ τὸν συνήθη τρόπον. -

Χωρὶς καθόλου νά διακοπῇ ἡ συζήτησις ἐγείρεται ὁ Σεβ. καὶ οἱ ἔχοντες τὰ κλειδιά, ἀνοίγουν τὸ ἑρμᾶρι, ἢ τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ φέρουν εἰς τὸ τραπέζι ἓνα κύπελλον ἀπὸ καθαρὸν χρυσὸν ποῦ ἔχει χωρητικότητά δύο ΡΠΠΕ, δηλ. περίπου δύο λίτρες κατὰ τὸ ἐπίσημον Κρατικὸν μέτρον.

ΡΠΠΕ εἶναι δοχεῖον μετρήσεως τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνος χωρητικότητος 0,93 τῆς λίτρας. -

Ἀφοῦ τὸ γεμίσουν μὲ κρασί καί πίνει πρῶτον ὁ Σεβ. τὸ περὶ κατόπιν εἰς τὸν Ἀδελφόν ποῦ κάθεται πρὸς τὰ ἀριστερά του. Ἐκεῖνος πάλι τὸ δίδει εἰς τὸν ἐπόμενον καί ἀπὸ χέρι σὲ χέρι φθάνει εἰς τὸν νεοφώτιστον ἀδελφόν. Αὐτὸς τὸ παίρνει ἐνῶ μὲ τὸ δεξιὸν χέρι κρατεῖ τὸ μιστρίον καὶ λέγει: "παρομοιάζω τὸ κύπελλον τοῦτο πρὸς τὴν καρδίαν μου, καὶ τὸν οἶνον ποῦ περιέχει ὡς σύμβολον τοῦ αἵματός μου. Επισφραγίζω τὴν ἀρχικὴν καὶ ἤδη ἀνανεωθείσαν πρόθεσίν μου νά ἐργασθῶ μὲ ζῆλον καὶ καρτερίαν χάριν τῆς εὐδαιμονίας, διὰ τὴν ὁποῖαν εἶμαι προωρισμένος καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν νά ἀντιταχθῶ ὀλοφύχως ἐναντίον ἐκείνων ποῦ θά ἐπιζητήσουν νά μὲ ἀποτρέφουν ἀπὸ τὸ ἔργον μου".

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ συγκεντρωμένοι ἀδελφοὶ ἀπαντοῦν με μίαν φωνήν. "Ὁ Σοφία ἃς συμπληρώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον τόσον ὑπέροχα ἐγκαινιάζεται εἰς τὸν νέον ἀδελφόν μας".

Ὁ Σεβ. καὶ ὁ νεομνηθεὶς ἀδελφὸς ἀπαντοῦν FIAT... FIAT... (δηλ. γένοιτο γένοιτο). Ἀφοῦ ὁ Σεβ. πάρῃ τὸ κύπελλον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ νέου ἀδελφοῦ ἔρχονται οἱ κλειδοῦχοι πρὸ σφουγγίζουσαν προσεκτικὰ καὶ τὸ τοποθετοῦν πάλιν εἰς τὸ ἑρμᾶρι. -

Μετά τὸ τέλος τῆς συγκινητικῆς αὐτῆς τελετουργίας ἐπαναλαμβάνεται ἡ συζήτησις ὁ νεοφώτιστος παίρνει μέρος εἰς αὐτὴν ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸν θεωροῦν, ἰσότιμον των. Οὗτος προτείνει ἀπαντᾷ ἢ ἀντιτίθεται κατὰ τὴν κρίσιν του δασκῆς τοῦ δοσθῇ ἡ εὐκαιρία νά ὁμιλήσῃ. - Κανονισμοὶ δὲν ἀναγιγνώσκονται διότι δὲν ἔχουν ἄλλους ἀπὸ ἐκείνους ποῦ εἶναι γραμμένοι εἰς τὴν καρδίαν, τὴν λογικὴν, καὶ τὴν γλῶσσαν ἑνὸς τιμίου ἀνθρώπου. Ἐδῶ βλέπομεν νά ἀποκαλύπτεται τὸ Μεγάλο Μυστικόν. Πρέπει λοιπὸν ἐπειδὴ δὲν κρύ-

βεται τίποτε τό παράδοξον καί τό ἐμπληρικόν νά μήν ἄρεση εἰς ἐκεί-
νους οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν νά τά εὗρισκουν παντοῦ...; Αὐτό εἶναι τό
ἄλλας μέ τό ὅτιον πρέπει νά καρυκεύομεν ὅλους τοὺς λόγους καί ὅλα
τά γραφόμενα διὰ νά εἶναι ἀρεστά...; Ἐκεῖνο ποῦ μποροῦμεν μόνον
νά τοὺς εἴπωμεν εἶναι ὅτι εἰς τήν ἐταιρείαν τῶν ἐλευθεροτεκτόνων
δέν κρύβεται τίποτε, κανέναν μυστικόν, καί καμμία δεισιδαιμονία, παρ'
ὅλον ὅτι πιστεύεται τό ἀντίθετον. Εἶναι τοῦ χαρακτηῖρος των νά ἐέλουν νά
βγάξουν συμπεράσματα δι' ὅλα τά πράγματα ποῦ ἀγνοοῦν. -

Ἦς συμπεράναι κανεῖς ἀπό ὅλα ὅσα ἀπεκαλύψαμεν μέχρι στιγμῆς,
κατά πόσον αἱ δοθεῖσαι πληροφορίες τοὺς εἶναι δυσᾶρεστοι. Δέν ὑπάρ-
χει στίχος ἢ λέξις ποῦ νά μήν περιέχῃ κατὶ τό ὑπέροχον. Ἐνας Μεγά-
λος Διδάσκαλος μέ κυανόν τριγωνικόν περιλαίμιον. Ἐνα τρίγωνον
σχεδιασμένου ἐπάνω εἰς τό δάπεδον. Τρία φῶτα τοποθετημένα εἰς σχή-
μα τριγώνου. Μία τριπλή ἐρώτησις, μία τριπλή ἀπάντησις. Τρεῖς βη-
ματισμοί κατὰ τήν προσέλευσιν, καί ἄλλοι τόσοι κατὰ τήν ἀποχωρησιν.
Οἱ ἀδελφοί ποῦ σχηματίζουν κύκλον. Ἡ ἀφαίρεσις τῶν μεταλλῶν. Ἡ
χρησιμοποίησις τῆς ρητίνης ἀντὶ τοῦ φωσφοῦ τῶν Μάγων. Οἱ καλυμ-
μένοι ὀφθαλμοί. Ἡ βαθυτάτη σιγή. Το ὑπόδημα ποῦ σύρεται ἐν εἰδη
σανδάλου. Τό ἀπογυμνωμένον γόνυ, δέν εἶναι ὅλα αὐτά παράδοξα καί ἄ-
ξια νά ἀπασχολήσῃ τοὺς εὐφρεῖς. ..

Ἀντιστρόφως αἱ ἀντιλήψεις περί διαυγοῦς λογικῆς καθαρᾶς καρδί-
ας, χρηστῶν ἡθῶν καί σοφῶν συζητήσεων, αἱ προσπαθεῖται νά καταφρο-
νοῦνται αἱ σαρκικαὶ ὀρέξεις, ἡ λιτότης, ἡ ἐγκρατεία, ἡ πραότης ἢ φι-
λομάθεια, ὅλα αὐτά δέν εἶναι ἱκανά νά τοὺς προκαλέσουν ἐντύπωσιν.
Αὐτά θά εἴπωμεν εἶναι πολὺ καλὰ διὰ τοὺς ἀπλοῦς καί αἱ ἀρεταὶ
αὐταὶ ἀρμόζουν μόνον εἰς πνευματικούς ἀδελφούς τοῦ τάγματος. Ἀλλά
ὅλα αὐτά δέν εἶναι διόλου διασημαστικά καί ἐκεῖνος ποῦ τὰ διαβά-
ζει, ἢ τὰ ἀκούει πρέπει νά χασμάται ἢ νά μελαγχολῇ

Ο ΤΕΜΠΟΡΑ Ο ΜΟΡΕΣ.....

Παρ' ὅλα αὐτά δέν μπορῶ νά μήν θαυμάσω μέ πόσῃ ἐπιμέλειαν προε-
τοιμάζεται συνήθως ἡ εἴδησις ἢ ὁποῖα φέρει τήν ἀναστάτῳσιν καί τήν
ἀνησυχίαν ὀρισμένης μερίδος τοῦ κοινοῦ. Ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τήν φέ-
ρουν εἰς τήν δημοσιότητα χρησιμοποιοῦν μίαν τόσον ἐπιτυχῇ ἔκφρασιν
ποῦ ματαίως τήν ἀναζητοῦμεν εἰς πολλά συγγράματα τὰ ὅποια ἡ ἔλ-
λειψις σαφηνείας καθιστᾷ διφορούμενα. - Πόσον καλλιτέρα ἐρμηνεία
θά εἰδίδετο εἰς τήν ἱστορίαν, ἐάν αἱ εἰδήσεις ἦσαν ἀπολύτως βάσιμοι.
Ἐλπίζω νά μοῦ χρεωστεῖ χάριν ὁ πρόθυμος ἀναγνώστης, ἐάν τὸν κάμω
νά ἐννοήσῃ μερικὰ περιστατικὰ ἀξία προσοχῆς. -

Συμφώνως πρὸς τας πληροφορίες τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης ἐπι-
βάλλεται ὅπως "ὁ μουσόμενος σύρει ἐν εἰδῇ σανδάλου τὸ αἰετίζε-
ρόν ὑπόδημα" εἰς τό σημεῖον αὐτό καλῶ τοὺς ἐμβρυθεῖς ἀναγνώστας νά κάμουν
μίαν διάκρισιν μεταξύ ἁριστεροῦ καί δεξιοῦ ὑποδήματος. Τοῦτο εἶναι
ἀσφαλῶς ἓνα αἰνίγμα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις ἐπιφυλάσσεται εἰς τήν μεγα-

λοφύταν τῶν ἐλευθεροτεκτόνων καὶ τὸ ὅποτον οὐδεποτε θά ἦτο δυνατόν νά λυθῇ, ἐάν ἡ Θεὰ τῆς Σοφίας δὲν τοὺς διεφωτιζεν." Οφείλει νά ὑψώσῃ τὸν ἑνα πόδα εἰς τὸν ἄερα.... ". Αὐτο εἶναι λίαν περιπλοκὸν καὶ ὁ ἀναγνώστης ὀφείλει νά παραδεχθῇ ὅτι πληροφορεῖται καὶ τι τὸ ὅποτον ἦτο ἄγνωστον μέχρι πρό τιнос, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑψώνομεν τὸ πόδι ἐπὶ τῆς γῆς ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι Πρόγονοι (ἐλευθεροτέκτονες) ἐπίστευον ὅτι τὸ ὑψώνομεν εἰς τὸν ἄερα. Ἐάν ἀπὸ τὴν νέαν αὐτὴν ἀποκάλυψιν ἐπρόκειτο νά δεχθόμεν τὸ λαμπρὸν αὐτὸ μάθημα καὶ τίποτε περισσότερον καὶ τότε ἀκόμη τὸ ἀνθρώπινον γένος θά ἔπρεπε νά τοὺς εὐγνωμονῇ, καθὼς καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸ πληροφοροῦμεν. - " Σχεδιάζουν ἑναν μεγάλον χώρον ἐπὶ τοῦ δαπέδου". Αὐτὸ χρήζει σοβαρὰς σκέψεως. Εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι τὰ διάφορα σχεδιάσματα γίνονται ἐντὸς ὁρισμένου χώρου. Ποῖος ὅμως ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν ἐλευθεροτεκτόνων δὲν σχεδιάζουν σχήματα, ἀλλὰ χώρους... Πολὺ ὀλιγώτερον θά ἔμπορῶσαν νά ἐννοήσουν, ἐάν ἐμάνθανον ὅτι οἱ χώροι τῶν ἐλευθεροτεκτόνων ὑφίστανται μόνον εἰς τὴν σκέψιν καὶ δὲν ἔχουν οὔτε μήκος, οὔτε πλάτος, οὔτε καὶ βάθος. Ἐπειδὴ δὲ στεροῦνται σημείων, γραμμῶν καὶ ἐπιφανειῶν δὲν γίνονται ἐμπόδιον εἰς τὸ δάπεδον. - Βλέπομεν "δύο στήλας ἀπὸ τὰ λειψανά τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος". Τί περισσότερον ἀξιοπερίεργον ἀπ' αὐτό, Πολὺ δύσκολα ἔμπορεῖ νά εὕρη κανεῖς ἀρχαιότερα μνημεῖα. Τὸ κοινὸν θά ἦτο ἀκόμη περισσότερον εὐγνώμων εἰς τὸν συγγραφέα. Ἐάν τοῦ ἐδίδετο ἡ πληροφορία, πῶς καὶ ἐξ αἰτίας τίνων περιστατικῶν περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐλευθεροτεκτόνων δύο τέτοιες ἀρχαιότητες. Ἐπιθυμῶ νά συμπληρώσω κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν μὲ τὴν μαρτυρίαν ὁρισμένων Ἰουδαίων καὶ Ῥωμαίων συγγραφέων, τῶν ὁποίων μερικὰ ἡμιτελῆ συγγράμματα ἀνέγνωσα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Κοσμοπόλεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Κατὰ μίαν παλαιάν συνηθειαν οἱ συγγραφεῖς ἀνέφερον τὸ ὄνομα ἑνὸς ἀνυπάρχοντος τόπου, ὡς ὤφειεν τόπου ἐκδόσεως διαφόρων βιβλίων ὡς π.χ. Ἀληθοῦπολις, Ἀθεόπολις. Κοσμοπόλις κλπ.

(συνέχεια τοῦ κειμένου)

Οὗτοι μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ὁ Τίτος καὶ ὁ Βεσπασιανὸς διέσωσαν, κατὰ καλὴν τύχην, τὰς δύο αὐτὰς στήλας ἀπὸ τοὺς καταπέλτας καὶ τοὺς πολεμικοὺς κριοὺς, καὶ τὰς ἄλλας πολεμικὰς μηχανὰς ποῦ ἐχρησιμοποίηθησαν κατὰ τὴν Καταστροφὴν τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, καὶ τὰς προσέφερον ὡς δῶρον εἰς τὴν ἐταιρείαν τῶν ἐλευθεροτεκτόνων, τῆς ὁποίας ἦσαν μέλη καὶ ζωντανὰ στηρίγματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Εἶναι γνωστὸν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅτι ὁ Βεσπασιανὸς διεξήγαγεν νικη-

φόρον πόλεμον τό 69 μ.Χ. κατά τῶν Ἰουδαίων. Τό δέ ἐπόμενον ἔτος, δηλ. τό 70 μ.Χ. ὁ υἱός του Τίτος, ὁ ὁποῖος τόν διεδέχθη καί ἐπεράτωσε τόν πόλεμον, κατέστρεφεν τελείως τήν Ἱερουσαλήμ. -

(συνέχεια τοῦ κειμένου)

Ἐπειδή οἱ ἐλευθεροτέκτονες τῆς Ρώμης ἠσθάνθησαν βαθεῖαν λιανοποίησιν ὅτι οἱ Ἀγγλοι ἐλευθεροτέκτονες ἐξύψωσαν τήν ἐταιρείαν των εἰς μεγάλην τελειότητα, διά τοῦτο ἐδεώθησαν ὑποχρεωσίν των νά τοὺς παραχωρήσουν πρὸς φύλαξιν τὰ λαμπρά αὐτὰ μνημεῖα ὡς σύμβολον τοῦ Ναοῦ τῆς Σοφίας τόν ὁποῖον ἀναγεῖρουν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο γράμματα J καί B τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως εἶναι γραμμένα μέ ἐβραϊκά φησὶα, αὐτὰ σχετίζονται πρὸς τὰς στήλας. - Δέν ἐμπλήσσομαι ὅτι ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς περιέργους νά ἀσχοληθοῦν ποιητικῶς. - Ὅλοι συμφωνοῦν μέ τὰς πληροφορίες τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης, ὁποιοσδήποτε καί ἂν εἶναι αὗτος ὅτι δηλαδή τό μέν J σημαίνει JAKHIN τό δέ B BOJAES. - Ἐν τούτοις μᾶς πληροφοροῦν ἀκόμη καί καίτι διά τό ὁποῖον δέν κάμνει λόγον ὁ συγγραφεύς αὐτός. Μερικοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ JAKHIN, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας τοῦ TALMUD, ὁ δέ BOJAES ὁ γραμματεὺς τοῦ Σολομώντος. Εἰς αὐτόν χρεωστοῦν ἀκόμη ὡς λέγουν οἱ πολυμαθεῖς τὰς περιφήμους σφραγίδας τοῦ σοφοῦ αὐτοῦ Βασιλέως. Ἡ Μήδεια ὑπῆρξεν σύζυγος τοῦ BOJAES καί ἐδιδάχθη ἀπ' αὐτόν, κατὰ τήν θέλησιν τῆς Ἥβης, τῆς Θεᾶς τῆς νεότητος, τό ἀξιοθαύμαστον μυστικόν νά ἐπαναφέ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τήν νεότητα. Αὐτός τῆς ἐδίδαξεν τὰ θεραπευτικὰ βότανα, καθὼς καί αὐτὰ ποῦ ἐπαναφέρουν τήν νεότητα καί πῶς νά τὰ παρασκευάζῃ διὰ νά μπορῇ νά ἐξασκῇ τήν Μαγικὴν τέχνην τῆς. Συγχρόνως μᾶς πληροφοροῦν ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἡ ὁποία ἐχρησιμοποίησε ἀφεψήματα ἀπὸ βότανα, θερμά ἐπίθεματα, μαλακτικὰ φάρμακα, καί ὠρισμένα ποτὰ τὰ ὁποῖα παρασκευάζονται συμφώνως πρὸς τό γενικόν Πανάρχαιον πνεῦμα τῆς φύσεως. - Μὲ ἄλλας λέξεις εἶναι ἡ πρώτη Φαρμακοποιὸς ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἐπὶ τῆς γῆς. - Ἐν τούτοις εἶναι λυπηρόν ὅτι αὐτὴ ἡ Ἀλαζὼν ἐγκατέλειπεν τό βασίλειον τῆς γῆϊνης χλωρίδος καί ἐξηφανίσθη εἰς τὰ ὑποχθόνια βασίλεια, προτοῦ δυνήθοιμε νά μάθουμε τό μυστικόν τῆς εὐλογημένης Φιλοσοφικῆς Λέθου, καί τῆς Πανάνκειας. Πόσας γενεὰς εἶδομεν νά ἀκολουθοῦν τήν σφῆν αὐτὴν γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπετύγχανεν νά θεραπεύῃ καί ἡ ὁποία ὡς μόνον ἐργαστήριον εἶχεν ἕνα ἄθλιον μαγειρεῖον καί μίαν μοναδικὴν χύτραν ποῦ τῆς ἐχρησίμευεν ἀντὶ χημικῶν σκευῶν.

Μερικοὶ ἄλλοι ἐξέχοντες ἄνθρωποι, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ μέγας μαθηματικὸς Κορνήλιος Ἀγρίππας, ἰδρυτῆς τῆς ἀποκρύφου φιλοσοφίας καί ὁ πολυσχιδὴς Κόμης VON GABALIS, μέ τὰ μεγαλοφυῆ συστήματά του (SYSTEMATE GENIALI) μᾶς βεβαιώνουν ὅτι: JAKHIN καί BOJAES εἶναι τό ὄνομα καί ἐπώνυμον ἑνὸς καί τοῦ αὐτοῦ προσώπου ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν

ἀνάτατος ἀρχηγός μιᾶς λεγεῶνος ὑποχθονίων πνευμάτων τοῦ πυρός (GNO-MIS), μέ ὑποτακτικούς του τὰς Σαλαμάνδρας καὶ διάφορα ἄλλα πνεύματα στοιχειακά.

Κατὰ τοὺς Καρβαλιστάς αὐτὰ εἶναι ἐόρατα πνεύματα τοῦ πυρός ποῦ κατοικοῦν εἰς τὸ κέντρον τῆς γῆς.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ἸΣΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Εἶναι γνωστόν ὅτι οἱ νεώτεροι Ἐρευνηταὶ ἐρμηνεύουν τὴν σημασίαν τῶν δύο γραμμάτων J καὶ B ὅτινα σχετίζονται πρὸς τὰς δύο στήλας σύμφωνα μέ τὸ κείμενον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ποῦ περιέχεται εἰς τὸ JJ Κεφάλαιον στίχος 13 Περὶ ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ Α'. ὅπου ἀναγιγνώσκωμεν:

"Καὶ ἔστειλεν ὁ Βασιλεὺς Σολομών καὶ ἐκάλεσεν τὸν Χειράμ ἐκ τῆς Τύρου. Οὗτος ἦτο υἱὸς γυναικὸς ἐκ φυλῆς Νεφθαλί καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Χαλκουργός, ἀνὴρ Τύριος καὶ ἦτο πλήρης τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται πᾶν ἔργον ἐν Χαλκῇ. Καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Βασιλέα Σολομώντα καὶ ἔταμεν πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Διότι ἔχουσε τοὺς δύο στήλους Χαλκίινους καὶ τὰ ἐπιθέματα τὰ ἐπὶ τῶν δύο στύλων εἶχον ῥόδια καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεξιὸν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχεὶν (τὸ J θεωρεῖται ὡς τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς ἑβραϊκῆς λέξεως Ἰαχεὶν ἥτις σημαίνει: θέλει στηριχθῇ) καὶ ἔστησε τὸν στήλον τὸν ἀριστερόν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ "Βοάς" (τὸ B θεωρεῖται ὡς τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς ἑβραϊκῆς λέξεως Βοάς ἥτις σημαίνει: ἐν αὐτῷ ἡ δύναμις).-

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΣ

συνέχεια τοῦ κειμένου

"Ἐγὼ ἕνα ἀκαταμάχητον μάρτυρα ὁ ὁποῖος ἔρχεται νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ὅσα λέγω. Πρόκειται δι' ἕνα πολύτιμον βιβλίον ποῦ περιέχει τὰς ἀποκαλύψεις ἑνὸς βαθυστοχάστου Δερβίση καὶ τὸ ὅποτον, χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Μεγάλου Μουρτη, ἐτυπώθη εἰς τὰ τυπογραφεῖα τοῦ Σεραϊγέβου, τὴν δεκάτην ἡμέραν τοῦ μεγάλου Ραμαζανίου. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δεῖλω νὰ μνημονεύσω ὅτι ὁ Μέγας Σουλτάνος, μέ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρακινήσῃ τοὺς σοφοὺς συγγραφεῖς πρὸς νέας ἀποκαλύψεις, ἐχορήγησεν εἰς τὸν Δερβίσην αὐτόν ἐτήσιον εἰσοδήμα ἀπὸ 4 χιλιάδες Βενέτικα Φλωριά (ZECCHINE). Ποσὸν ποῦ προήρχετο ἀπὸ τα διόδια τῶν ἁμαξῶν καὶ τροχοφόρων ἐν γένει ὡς καὶ τῶν πεζῶν καὶ ἱππέων οἱ ὅποιοι διήρχοντο ἀπὸ τὴν θαυμασίαν γέφυραν τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ ἡ ὁποία, κατὰ τὰ λεγόμενα, κατεσκευάσθη ἀπὸ ἕνα ἐλευθεροτεκτονά.-

, οὐδέποτε θά ἀπενάλυπτα ὅλα αὐτὰ εἰς τὸ κοινόν, ἐάν δέν μοῦ ἔδιδον ἀφορμὴν αἱ διαδόσεις ποῦ κυκλοφοροῦν.

(Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκολουθοῦν μερικαὶ εἰρωνικαὶ παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέως πρὸς τὰς διαδόσεις τὰς ὁποίας χάριν συντομίας παραλείπομεν

Τοῦ)

καὶ ἐπακολουθεῖ τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας ὡς ἑξῆς:)

Με τὴν γελοιοποίησιν τῶν ἀναισχύντων συγγραφέων τοὺς ὁποίους ἴσως μόνον ἐξ ὀνόματος γνωρίζετε, δὲν ἔχω ἄλλην πρόθεσιν παρὰ νὰ βγάλω ἀπὸ τὴν πλάνην των τοὺς ἀνόητους, οἱ ὅποιοι νομίζουν ὅτι θὰ εὕρουν ἐκεῖ βοήθειαν εἰς τὰς ἀντιξοότητες τοῦ πεπραμένου ἢ μίαν ἀνακούσιν εἰς τὰ ἀχαλίνωτα πάθη των. - Ἀπεναντίας χάνουν τὸν καιρὸν τοὺς καὶ μάλιστα τὴν νοημοσύνην τοὺς, ἢ καὶ κατὰ περισσοτέρον μὲ τὰ ἀναγνώσματα αὐτά. -

Οἱ ὀξυδερκεῖς δὲν ἔχουν τὴν ἀνάγκην μου διὰ νὰ αἰσθανθοῦν ἀποτροπὴν δι' αὐτά. Δὲν ἀποτείνομαι εἰς αὐτούς, διότι αὐτοὶ γνωρίζουν τὴν φρικτὴν ἄβυσσον εἰς τὴν ὅποιαν γέρουν οἱ κακοὶ αὐτοὶ δῆγοι. - Οὔτε οἱ ἀστερισμοί, οὔτε τὰ στοιχειακά, οὔτε αἱ ἐναέριοι ἢ ὑποχθόνιοι λεγεῶνες, ἐξουσιάζουν τοὺς θησαυροὺς, καὶ κατὰ μεγαλύτερον λόγον οὔτε καὶ τὰς καρδίας. Δι' αὐτὸ εἶναι μάταιον νὰ ἐμπιστεύονται εἰς αὐτά οἱ ἀνόητοι. Δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἀκούσουν ἀπὸ ἑνα ἐλευθεροτέκτονα ὀλίγα μαθήματα, μὲ σοφὸν περιεχόμενον, αὐτὸ θὰ τοὺς ᾔτο πολὺ εὐεργετικόν. -